

דעבד לעיפן ביה ידי חובטת במענה כען חוטי למינר בהון מעינש אי
 נגלי חספסיו מעינש דסופא ער דטלס מעיניה ונפוס דקא חוטי דלפ
^{והי} ~~דלפ~~ לה דאסר לבנוי מענה מבני קדם שן ושקן את דמו וסמיה במה
 ששקן יספא של יכסנו כדל של ידיו מימית באיות עני יואי איתעבד
 להו מעיניה וחוטו חספסיו להו שרי למיעבד להון ער כיה ודא אד
 תשמישי קדושה חלל דאובל אסר למיעבד בהו מיד מאו טעלז מקדש
 קדושי כהנן תשמישי מענה כדקין ותשמישי קדושה נפון או הקתא
 מענה סודה ללב שומר עינת ואלו תשמישי קדושה דלפסוקי
 ספרים ומחזות ונתן שלפסר מורה וערתה שלפסל ורעועמקן ואיל
 סן דאית לה גלגל ודמא לה תכילבל וקא בעי לזעט לטל אסר
 למעשקלה לתכילבל והרר זעט לה מעוס דקא מבגל למענה אי נמי
 דהוה דר בבטן וקבע לה מחזות וקא נעק לה אסר למעשקלה
 מענה מעוס דקא מבגל למענה דתו דתן המעשיר בת לבנה עלהסמ
 להבא מחזה וכסאח יינא לא יטלגה כדן וינא ומעשה כחאד שמש
 ביה וינא וקבר תשמו ושט בעי מעשה כסמור חמ דב שטת אריטון
 צרם צריך את למעילך הט מעל כ אסר למעשקלה הינא דלפ
 קבע לה מחזה בעשמה תכילבל נמי
 ט לא תמי לה לטלמא אחרים בעשמה הינא עקא בעי למעשקלה
 מן דא עיתחא ומק בעי בעיתחא אחרים וכן דלין גלמא לטלמא
 אחרים בעשמה מישרי אילא מי חמ כון דהא דקא שקיל לה
 איתחא ולמעשקלה מענה הוא לטל כיון ושפיר דמי או דילמא כיו
 דע דעבד בהון קא למעשקלה מעיניה איתביון דאסר
 דאיתמר דבאמ חן מעדקין מכדלגד ושמוס חן מעדקין
 דבאמ חן מעדקין מער לר שמוס חן מעדקין דבאמ חן מעדקין
 דר שמוס חן מעדקין שמוס חן מעדקין דר שמוס חן מעדקין
 אבי לטלמא דמר עבד כדלגד מענה חלל דעבד שמוס מענה
 מעדק לטל ומעדקין מעדקין חן מעדקין חן מעדקין חן מעדקין

דאיתחא
 כיה וקדושה
 לחובלה דמי
 יינא

והלכתי כעמול עשירי צדק צריך אל או הילכ לאומות ארץ

אומות לעמיהם כדן
לא הומון ועבדיה להושעם ועיין לא חוביה למען בה עבד לפניה
ועיין לא יבד זה אי נמי תשמע קונוה אומותן לפניה ועיין לשפך
בהו מעיתסין בהומה איל לאך בהן ולא חומותן לא קח מבצח לקדל
דח לא קח דשניהו כי קח מבצח לא חומהו ולא כדך בהן מלי מלי
מהקדש יבסין להו מה הקדש בהומה מיתסר אף הו בהומה מיתסין
או ילמז מיתסמשי יש יבסין להו מה הקדש להומהו לאומה
ביתו לטו סוס מ לטו לא חמ לטו לטו הקדש לטו וקט טעם מיתסר
בהומה הו שנגב דאג כחסמא הו מודל לאומה למען דח
תפיל ער בצד תפיל חסור למען דח פשיט אומה

ולא ער צד ער צד ולא אומה ער למען דח חו איל חומה לחוד
ולא לטו חו " דרש צד הרש שמעו חומה שגער נדח לך

טחילת חסור לקח לרבי יש למען שפדחן

ביומא דשפדחן וקח שפדח דיה בסקילא דכס ויהוצ יט במדבר וכל
והק דמבצח ביומא דשפדחן או לקיט שרי חו בשוגג עבד לחומה
משפדח לה למען מעבד ולעולם כי נסר להו צדי שיעשו ואי צמדי
עבד חסור למען מעבד לעולם כדיתען המבצח דשפדח בשוגג
יחול במדיד לא יחול דברי ל תאור ד יהודא חומ בשוגג יחול למען
אבד במדיד לא יחול עלמסר יוחסן הסגור חומר בשוגג למען
צבד לחומה ולא לי צמדיד לא יחול לא ולא לחומה לא לזייד
דכדש כ חיון חסור חו דב שפדחן שפדחן חסור חסור חסור
לכ מה קודש חסור אף מעשה שפדח חסור או מה קודש חסור
בהומה אף מעשה שפדח חסור בהומה חסור חסור חסור
חוס בשוגג חסור חסור חסור חסור חסור חסור חסור חסור
דקח חסור חסור חסור חסור חסור חסור חסור חסור חסור חסור

ענין
שפדחן
לחומה

יאכל למוצאי שבת במה לא יאכל עלמית חז לא חרס שחר ימ
 והוא קורין דבשיל ולי בשיל אמר רבין אמר לעהוייה עלב ברה
 כיון דבשיל ליה מנעין ומיחיל מינה את לחמיה בנחלם והיטח לאילנות
 ושהייק אמר למיכל מניה עד מוצאי שבת ואפי' ליה מאד דאמ רבאמן
 בר יהור אמר רב אבא אמר רב הונא אמר רב עמרם היו אומרים קמנשל
 בשבת בשאנו יאכל במה לא יאכל וכן לשויה משעבד משקין קריה רב
 במה לא יאכל שבתים אמר קמנא אע' השותף במה **בבב** ליליהם
 לאיכל חוץ דמיסתבן ואמ' צע' למשחט ליה
 אי צע' בשיל ליה בשילן ושחטן ליה יהוה דייחיד מן שרי למיכל מעתה
 בריא חילן מן אמר כן דבר שותף שחטו ונדעות בשל שחר דמי אור
 דילגא כיון דהוה חסיד וקאי מעקדא הוה ליה מוקדא נאסר למיכל מעתה
 בריא תא נאנע דאמר רב אחא בר רב אבהו אמר רב ואמר ליה אמר
 רב יצחק בר אבהו חגיגה השוחט לקול בשבת חסור
 לבדח באומנא מאי טעמא מוקדא הוה המבשל בשבת מות לבדח
 מאי טעמא חילן וחזי לבוס לא הני מוקדא אמר רב פנחס שהשוחט
 מוקדא כגון שהיה לו חולה מבשר יום כיון וחזי לחולה לבד' כול' עתה
 כמי לא הוה מוקדא מבשל חסור כגון שהיה לו דלעת ולא הוה ליה
 חולה מבשר יום פשיטא דתא לא קל' מבשר יום מהו דתומא
 בביטיו ממי אע"ג דלא חזי לבוס חזי לבדחא קמנשל חסור אמר
 רב דימי מהרדעא היבשת השוחט לחולה בשבת מות לבדח לחכא
 באומנא והמבשל לחולה בשבת לבדח ^{אמר} גירא שמא ירצה בשביל
 והשוחט מוקדא והוא דהוה ליה חולה מבשר יום ואע"ג דבמוקדא
 היבשתא כי שמשון בבילה שבת במוקדא מחמת איסורי לא שכיח
 לן טועה מירב פפא ואמ' גוי שהבא פדוק ליה חס' יש מאי
 חזין במחבד חסור ואע"ג דבא מחמת יא' אחר אע"ג הוה ליה מוקדא
 מחמת חסור והיה ליה ליה לאמי למערכתא חזייה רבא דהוה
 שרף לערבן מעט ואילן בעשא ליה אמ'

רבץ ואיתמר ריש לקיש אמר קלא מוסיף דבין הארץ דשקן עבד
 עסקי רבץ שהושיאו לאו אמר רב שמש משאוס ה' לשער בן עמרמיה רב
 המספר לשון הרע וכל המקבל וכל המעיד עומת סוף לחבירו וזו
 להשליכו לכלבם שח' בלבב תשליכון אותו וסמך ליה לא תשא שמע
 שון קרי בהלל תשיף ברא' עדיף את לעילך מימר אמר רבן
 אסור לקבול לשון הרע למעבוד בה מעשה
 אבל למיחש לה בעי פרהוי מיעה היכי ימי דאמ' לה פלגא דא
 מסב צנצנא סתך מבש' לה אילא מיאמ' כי אסור לקבול למיעבד
 בה מעשה אבל למיחש לה בעי פרהוי מיעה היכי דמי דאמ' ר
 ליה פלגא דא מסב צנצנא סתך מבש' לה למיחש ופרהוי נ
 עשירי מניח או עילמא דכין ודי חייש לה קא חשיב לה ואמ'
 מר החושד כשרים לוקה בגוש ואמר ר' שמעון הוי
 לישא בשא' אפ' ולקח' לה לא מיבעי
 לה דכח והבור אשר השמשא' הש' שם יש' וג' ופ' וילהי דהם
 והל' ישמשא' דהם לא מתוך שמה' לו לחוש לעצת יוחנן בן
 קרח ולא חש מעלה עליו ודכח לו דהם הנהו בעי גלגל דנש
 קלא עליוהן דקטלו נפשא' אמו לקמיה דר' ערסין אמ' לה
 איטמדין אמ' להו אימור רבן לשא' בשא' לקבולה לא מיבעי
 למיחש ליה מיבעי ודילמא איתיה למילתא ולא מסתיישא מילתיה
 ועד מיתא' נעדרא ליה נמי זילי איטמרו נפשיכו
 דר' שמוע' נעדרו יש' אתהורא' ויקח קרח שאילת
 מן דאית לה מילתא דדינא בהדי
 ליה זימנא ב' דינא ושמע דינא בהדיא ועדך למימא' לה זימנא
 בהדי' פלג' לקמי' דעל' לשון פלג' דהי' אשכחן בקרח ועדת דבש' לו
 דאמ' לה למהר משה מן דעשה הוא יהי' ב' כהונה ויחזק
 דקב' ואק' נמי בעק' למהני פוט' כדכח' נמי שחם וס' דהורא'
 להו משה זימנא' לקמיה' קב' בהדי' אהרן למימא' לה זימנא'

לוקח
 ויהי

א קרן ו' ואי מיטשע מעלש כלש ב דינא ומהדר שפחא כמ
 מיתקד בצ דינא ואזי שפחא ואזי ליה פה משום לאתקד ריכר
 דנב אישעל מעשה לקרא לקרא ו' למעברא דאדרי שפחא ו' ו' ^{משה}
 מתניב לשמיע דכס אורו מרוז וכ משמעת צריך למעברא
 דינא לשמיעה מעל מבין דהכ איסכאן בעידן דאשמעת ברן
 למרוז כפ אורו מרוז אמר מלך י' ומשמתן כמלך ליה שפחא
 אורו יושבה ויכרך לאוריעה ומער משום הכ משמעתן ליה דכס
 כ ל' באורצרת אמר שלח בארבע מלך שוערי שמעיה ברן בן
 אבטעם למרוז איכא אמר סכסא הוה ואזי דאדרי נערא דכס
 הוה ואי מיתבש למקנפיה במגעט קנפין דכס וכל אשר ל' ל' כ' ט'
 ב' לשל הוה ומתדמען ליה דכס והוה יבול כמקל הגלגל ואי
 מיתבש למתלש מן מלך ולמעבר ציה דינא ולעלעיה ולשפח
 עבדין ליה דכס ואדרי ערס ואקלסא וחייל דמיתבש למחציה ל' כ' ט'
 חציתן ליה למרוז ומעין ליה דכס הן למעת הן לשפחא הן לעבן
 נפין מלך לשפחא אמר דכס אמר אמר כמעה בר ברין אמר
 דכ חיה בר אבין אמר דכ הוה מדכס אמר דכ הוה ברין דכ
 שמוס ברין משמיה דכס מעין למר שוטן למר שלמים
 ומתרימין למר שפחא אמר דכ הוה בר חילא משמיה דכ
 חסדן שפחא ומתני ובעי ובעי מיל למענה אביל לאתקד ויכר ל'
 ל' ואי מתני בעי דכס למר שפחא ליה ואזי דכס חילא
 יכונן אמר שמוס כנס אקור טע שרי **ברס צריך**
 משמיה ב' דינא ואזי למענה מהו
 למר ל' ב' דינא אחריתא דאישתמעת חילא דמעת ל' קא
 ב' בעי ב' דכס דבעי דינא שמוסיה ובעי דינא מלך
 קא מיתבש ל' משמיה שפחא דינא מ' חילא לבבו בית
 ב' הוה ב' דינא שמוסיה או חילא משום
 ל' חילא ל' חילא לבבו ב' דינא ושקן ליה ב' דינא

הענין

אחריהם ה"א שאלו לאו אומרים דמשמען אתו כי תלמן אחרין
 ושם אומרים רב אשי לאומרים רבן שמעון בן גמלי אומר
 אחד מן התלמידים ששיר ומת חלקו אינו מותר מאי לאו אומר
 מעט כלל לא עד דאזר אחר ושם פירשו שם מעט מיקנת
 חלקו אינו מותר ואיך נקרא שם ה' כי תלמן דמשמען חד לחוד
 אש' ולא מיקרבין גבי הדדי ושם נמי ויקח קרח
 שחילקן דאמר לחן לרצות יא למיעבד

פלוגתא כשר דק יימי בפלוגתא אהו למישלן הדדי דאמר חמא
 לא תשען את אחיך ולא בשא חוטא בש' למיכף לרצא לא אשיל
 דבה בש' למיכף לרצא ולא תהוי פלוגתא דרב ויקס משה ורב
 מיכן ואח' נ' שמעון מיכן שאין מחזיקין בעמלקית דאמר רב
 יהודה אה' רב כל המחזיק בעמלקית עבד צלמו דכח' ולא יהיה
 בקרקוב ורב אשי אה' מצטרב שם קלל ורב חס' ויאמר
 י' ל' שר' אה' רב חמא ב' חמא כל העושא מריצק' רב
 כעשוק עם טכיה דסת' המה מי מריצק' וט' עם שטת' שצו
 מריצה וחלל עם מנא עשו מריצה ש' ורב הש' ש' מנא לא
 כל העשאה מריצק' עם רצו כלו עשה מריצה עם שריכ' ^ה
 חמ' רצ חמא בר הפא כל המתעש' על רצ' כמות עם פס השע' ^ה
 ש' לא עלינו תלוגמ' אה' רב אצחו כל המהדרה אחר רב
 כמדרה אחר שטיה ש' וידע' הש' ב' להם ובמנא אה' רצ חס'
 כל החולק על רצו כלו חולק על השטיה ש' ב' דתם על
 צרם צריך לו תלמיד קחא ב' ב' מלתא מי ^ה
 למחמא לא כון דחוק' כבדו לבדו ^ה
 לאו אורח ארעא לאומחיה או דינא כצור שמים ערף ^ה
 דתו רבן הומא א' ל' לא הרב לפלג' תלמיד ל' ^ה
 מן ת' תוכיח מכל מקום אי נמי ערף יקרא דרב' ^ה
 קרא דאב' כותק שאביו מביאו ל' הש' ^ה

כהן שאין יכול לאוכלו בבית הקדש ואיך יהיה דל לך עליה
 משום טומאת העוף וכי היה יהבן מעשר לים וקמץ שראי חבל ממות
 שראי ואיך לא יהבן להו משום דקטפיהו שראי דאיתמר מנע מה
 קנעו את הלויים מלוק לבס מעשר ד יוחנן וסביח ח חאזנא מרבי
 שלא עליו בימי שראי וחד אמר מרבי כדי שיפמרו עליו דהשם בימי
 טומאתו בשלמא לזמן דאמ' שלא עליו בימי שראי שפיר לא לזמן
 דאמ' כד' שימכו עליו כדעם משום דהעם קנסין לים לא
 דחיל עמלק שלא עליו בימי שראי מר סבר קנסא לעמיסווע
 סבר דהיום בימי טומאתו עשם הם ולא מעשריין מרומה
 ומעשר ב שבת וביום טוב דעתנן וזו הן געסו מנח אן מרדכי
 ואין מעדיין ואין מעדימין ואין מצביהין מרומה ומעשרות כלל
 ביום טוב אמרו קל וחומר בשבת אין בן יום טוב לשבת אלא
 אוכל דבש בלבד תע' ד יוסף חפ"ל לתת לבס בו ביום טוב
 והט מיל פרי דטובל מאחמל דאיבעי לכו לתקטנהו אכל פרי
 דטובל האי דלא כגון עמה לא פרושי מיהא מפרשיין ויהבין לבס
 ביום טוב וזו הנהגה דמפרשי מוחל מהו לעתה לזמן
 ביום טוב וזו הנהגה דאוי שרית ליה למיתן דה
 דמפרש מוחל אמר נמי לפרושי ביום טוב ומיתן חילא מילא
 חלוב תנאי בהא מילא דתנן ד יהודה מנדין בית שמאי ובית
 הלל שמועדין את המעלות שאורמין מערב יום טוב עם המעלה
 שאורמין עם היום ועל מה נחלקו להולכין בפני עצמם שבת
 שאלו אומרין ובית הלל מעדיין אלא ד' יום מנדין בית שמאי
 ובית הלל שמועדין את המעלות ועל מה נחלקו על המעלה
 שבת שאלו אומרין ובית הלל מעדיין אמר בית הלל וזה
 שאור חלב ומעטות מצה לבס ותרומת מעלה לבס דהיום
 שמועדין את המעלות כך יולכו את התרומה אלא ד' יום
 שאלו לא יום אמרם במעלות שור' דהיום אמר בית שמאי

לה לבהרעם וישרי ליה דמנה מאי טעמא כון דהא לן נפקא
לחול דמה לא הפסח **דרם צריך** אילו ישרא דירית

מאני חמו סהן כירי **דגמרי מלחמתן וטבילן**

ושעין לא מפתלעא מנהון תרומה ומעשר ההוא תרומה ותעשרים

מהחלוא כיללא דיריה הו אול' כהן הו מי אול' כון דהא ירמין

לא מיפריש מנהון תרומה ומעשר והוא נכחו הו כ' מיא דנפס

והא דמעשר מנהון לבהרעם בע למחל אורי' לא כון דאח"כ

גב אבד ואח"כ סהן אמריכ מנחת שלא הורמו דע שאורמו

דמיין **הא שרנא** לאח' דב נחמן אח' דבה בר אבהא ישר

שנעלו **לו טבלם מנהלחין** מבית אב' אדע סהן

מעשרין וכן של' למח' דע שאורמו דמיין נעשה סהן ואורמין

לכן כחו אי נמי חסור לבח' לפיכך בבית הגרנות טהיט דליתנין

תרומה ומעשרות דע דבן הכהנים והלויים והעניים המסייעין

בבית הגרנות ובבית הרושם ובבית הטבחים איך נותנין להן

תרומה ומעשרות בשכרן ואם עשאו כן חיללו ועלמין הכתוב

אמנ' שאתם בבית הלל ואומ' זאת קדשי בני ישראל והנח

מיל' תרומת ארץ ישראל אבל תרומת חויה לארץ לית לן

צב' ואומ' שמעל תרומת חויה לארץ איך בה מעשים בהן המה

דב חמלא יהיב ליה לשמיעה ובסלן יש בהן טוברת הטוב לבשר

מאי טעמא נמיט טעבה צדו כתי' יש שחשיב תרומה

מכריו מסאו ישרא אחר ואומ' לו הא לך סלע פ' וז ותעל לכן

כהן מותר ואם סהן לבח' חסור מאי טעמא ומגלן ענהו

דרם צריך לו היט דהא יהיב ליה תרומה לבהרעו

לה איקדש' לו כגוה אי נמי לבח' ואח' למח' וז

ל בריתך וז קדושי אילא מי אומ' כון דמעט יבח' חסור

מעט ליריה לא הו קדוש' חו וילמא כון דאח' ליה טוברת

כגוה דאי בע' למר יהיב ואובש למר יהיב

דמיין דמיין דמיין דמיין דמיין דמיין דמיין דמיין

דמיין דמיין דמיין דמיין דמיין דמיין דמיין דמיין

דמיון והו קודמו תלך דתתן קוים דהים ולום אין דתן ליעל
על דתו דהים או ולום אי דתן ל יעל אחרים וקטין
לן יעל בעל דתו לון ממעל דידק הוא ולן מעל חסר לה עליו
למל טובת העל איה ממעל וקטע דהים או ולום אי דתן ל יעל
אחרים אבל אינהו אש בעל דתו נע לן למל טובת העל ממעל
היה ליה ממעל דידק ומעל חסר ליה עליוהו איך דב יוסף לל
קטין הא ל והל ל יוסף כל והול דתתן הנוצ טיבלו שכלדו
ממעל דמ כלו דבדו ל ל יוסף כל והול חול אינו ממעל אל דמי
חולן שבו דמ חול למעל טובת העל ממעל כיעל הינו טעמא
דיעל בעל דתו טון דקל חסר לה חסרהו דהים קל ממעל
לב עתמל בעלמל ^למעות עתמל קטן ליה והילכתא דמל דמל
טובת העל ממעל דמל עתים וארבע מתעל דמל

פרה אחמז

פרה אדומה עא יתם דתחייתן ונתתם לששוק
בשיכח ולמקבליה דבת ויבאו כל השנה

[illegible]

עתה בשערי צדקה שסדקה אין עתה בשערי צדקה והיונה זה שערה
 אחרי אוסור השוק עתה אצל רב שומעת חנו שערי צדקה אצל
 מעתה עתה ידיו לברכה הכ עתה דערי אצל אצל רב בשוק בבית
 טעמו אצל חנו הוא לא חמרה חנו כעשה היז ואסור והא מיעט
 צע לה ר יוסף כל חמרה דתלך בסימנה ויעטנו ונמחר בגטה
 וטעמו אצל חנו הוא לא חנו חנו כעשה היז ומתשרא אצל היז
 דתלך בסימנה אי חמרה מתוים שרי **ברס יריר** אצל
 היז דיוחדיה בגו לעת ועיין לא כדכא בעוה
 מתשר בהומה אצל מת מעשה עושה ילפון לה שס שס ואצל
 דתמשי קדושה לא מתשר בהומה כיון דלכו הקדש ממנו הוא
 אסורא בעלמא מאי סורא דקדש ילפון לה וקדשים בהומה מתשרין
 אי דילתא מת פשעא עושה ילפון לה דכל וישלך את עשרו א קצי
 בכ העם ואוקדש לעו ענה לא מתשרא דאז מר אין הקדש לעו אף
 תשמיש חממה לא מתשרין בהומה תש דאיתמל האורג בגד
 לעת אצוי אצוי אצל אסור כדא חנו מועד אצוי אצל אסור
 ילפן לה מקדשים והומה מילתא היז רבא חנו ילפן לה מעט והומה
 לא מילתא היז חנו ליה רבא לרבא אורג בגו לעת היז מעשה
 ליה כגון הרעא דבצטון דצטון ליה טריכה ודדר מעטן ליה דרש
 מרי מר היבת כוותה אצוי רבא חמרה הילפא כוותה דרבא ואעיל
 תשמיש קדושה לא מתשרין בהומה כיון דלכו הקדש ממנו הוא
 אסורא בעלמא הוא ומליסורא ענה ילפון לה רבא חנו מעט
 נכסיהן לעלפון **ורא בלק** דאם לתון לצד יסור
 למילא חיש חבדיה בשמא דאמנא דיה
 תקלל חיש ויב היז ואסור ליה לאיש למילא חבדיה היז
 למילא נפשיה דבת ושומר נפשו מלך ואצוי עני ליש
 בלו דתן משפח אע עלמס חוסרס חנו היז לו חוסר
 וכוון היז לו פגורין בא ד ביה יק צערי בדיחא כדון וכו

סיני
 מקד
 נכדי
 לית
 חנו

מלמד שבא צבאן על אמו והולד ממנה עמל ודילגלג תרי פעם הור
אמו רבא אמוי נא מלחא דלא קאמרה שובור מלחא ומדו שועימל
ואינא לאמרי אמר רב פפא אמר אמה מילתא דלא אורקה שבור מלחא
ומדו רבא. דאמר רבא אמר קרא הוא עפר הוא עפר דמשקרא אמר לו
רבי וצריך אמה שפירמו אמר להם שומעם לא תהא תורה שלמה שלבו
מסוהה במילה שלרס מה לבית בנו טאן ישה כיתה צמקס אדום
וביטלום ואמרו היום שפירמו יוס טוב. וכי ירית אמי דאמל מן אבוב
ואמי דאמל מן אבי דאבוב אבל מן אימה דלאו מן אבוב לא ירית
הלוי כעתק האחים מן האם לא טחילן ולא מנחילן לאמי קרא ומנח
וירט אמה משפחה אב קרויה משפחה משפחת אם אינה קרויה
משפחה עז לבשפחותם לבית אבונם ברא הוא ירית ליה לוימה
אימיה ליליה לא ירית ליה דכח וכל בית יורשת נחלה אי זו בר
שירשת שט מננות זו שאביה משפט אחר ומדו וירשתן היא
ירית ליון אינון לא ירית לה דכח וכל בית יורשת יורשת ואינה
מירשת ואיט הוא ירית לה לנחלתו היא לא ירית לה יתע רבן
שארו זו אשתו מלמד שאהעל ירש את אשתו דכח ונתתם אהעל
לשארו קרי ציה ונתתם את נחלת שארו לו יכול אף היא תירשנו
הכל וירש אותה הוא יורש אותה והיא אינה יורשת אותו והע מעל
כי ירית בגספ דכפל לה כדאיתה במיט אמר נכס דמלח לה
לאחר מיתה לא ירית בעל לא דוחק דאבוב ירית לה מלי מנח
דחוק לה דאין ואין אהעל נוטל בראוי כמחזוק דאמר רב אבהו אי
ד יוחנן אמר ד יאמי ומנח ברא מנחוק דר יחוסנן בן קרחה מנח
שאין כגול בראוי כמחזוק עז ושונג הולך את יאמי ויהי לו עז
ושלש ערים בארץ הולך מען לאיר שלח היו לו שלש לא ועז
שנשא עזב אמה ומתה צמי מעישיה וירשח יאיר ואמר ואמר
אמר מתי יקברו אותו דבבעת פתח בנו מלי ואמר וכי ירית
הוא דכפול איתתן ומתן וירית תל שאמר ואמר

ירית
כח
מלח

עז
מלח

מלח

צענטער נעשטן הנכסין והיילאין שבעה בעת שגורא אומדן יחלוק
 יורשי הצעל עם יורשי האב וציתמלל אומדן נכסין בחזק רב
 כחצה בחזק תיורשי הצעל נכסין הנכסין והיילאין שבע בחזק רב
 יורשי האב אי נמי א בן דמות פרוי אמו ולתלה בעם וזית טר
 אחים נק האב ומתה האם והשתק נכסין מלך ידית להון יורשיהם
 או יתלח יורשי האם מי אדם פנין דחאיש אתאמו ובעל אתאשת
 נוחלן ולא משחילן מה בעל אין יורש אשתו בקבר להחיל
 לנחלן אף בן אף יורש אתאמו בקבר להחיל לנחלן או יתלח
 לא ילפין יורש בן מורשת בעל דאטבעל נכס אשתו אי כן
 נוסל בלאוי כמחזק אבל בן נכסו אמו נוסל בלאוי כמחזק
 אבל בן נכסו אמו נוסל בלאוי כמחזק אבל בן נכסו אמו
 הא טמא דבני מיעה מרש ששת בננהו שידש אתאמו א
 בקר להחיל לחתום מן האב אף להו דב ששת תשתה
 האב ששבע ומת בנו במדינה נק ששבע ומת אביו בעת יורש
 הבן ויורשי מאב יחלקון היכי דמי אילמא מרקט הי טנהו יורשי אב
 וקמי בנהו יורשי הבן לא ליו הכי קאמז האב ששבע ומת בן
 במדינה נק ששבע ולת אבי אמו במדינה יורשי האב יורשי
 הבן יחלקון אם איתת נק יורש את אמו בקבר נמי נמי רב נק
 בלשון לנחלן להחיל להחיל דאמיה בקיבירה ולנחלן לחתום נק אשת
 אב ליו ששבע מניה ליו הבן יורש את אמו בקבר להחיל לחתום
 מן האב ואי סלקא דשקלן יורש את אמו בקבר כולתו דידה הוא
 אלא ליה דב איתת דתמות לאבי אף אק נמי תטעא נפל הדב
 עליו ועל אמו אלו נקדן שיתלוקן ואי סלקא דשקלן בן יורש את
 אמו בקבר לידה לחתום בקיבירה ולנחלן לחתום נק האב אב
 ששבע מיעה אין הבן יורש את אמו בקבר ששבע מיעה טעם נק
 אלא אבי אלא תיבה בנן ואמר סיבה נבעל מה סיבה החתום
 נבעל אינו יורש את אשתו בקבר אף סיבה החתום נק אמו

יתקן לי ויגד לי
 ששם ה' מלך יוש
 ידעו גורם ויפסד
 דל יתעורר חסד
 ה' יתעורר חסד
 ה' יתעורר חסד
 ה' יתעורר חסד

פנחס

את אמו בקרב לקחם להענין לחיים מן האץ ירש כנוח זלמח
 שאילתו אמר להן לדבורי ישראל למינעב ניה דכחל
 תחתון בם ותלון דבעל ניה מלך ימסר נעשה לאיפדוש
 שרענולא למרי ילולא קטיל ליה בשעת מעשה כדתן הבוע ל
 אימית קטון שושן בן דהכ אשכחן צימחם דק טלה לכו
 בשעת מעשה צבת וזא אחי איש יע בשא מטה רב פוש מרצ
 לא טבש ביה קטון צשעט מעשה דיוסר צללו אינשיה רב לער
 אקדיה לרצ כהלן צחלמה צרה יהודה ותמלן ששעיה ותונ
 ונעלש אלא אימיה לה הן אקדיהו צחלש אינכריה רב לער יק
 אקדיה לרצ שושן צחלמה צרה יהודה וז ען וכן הוא אמר כלם
 בנצחם צי ותושע נעשה צו משכב זכור ען וזא זכור לך נעשה
 כי חלל יהול קדש יי צו זונה וכן הוא צומר כלם צדחם צי ותושע
 נעשה צו משכב זכור ען נחת ור לא משכב משכב אטא כחל
 יקודר קדש יי צו זונה וכן הוא צומר לא תהיה קדשה ובעל בת אבס
 נכר צו ניה וכר צחריה יכרת יי לזיוס אסר יעשה יעשה אס תלמי
 חכמ הוא לא יהיה לו לא ער שחכמה ולא עה כחלעוים אס כהן
 הוא לא יהיה לו מעט מטה ליה צדחות אלא דיוסר בירי שומס
 אמר כ חיל בר אצ כל הצא על ניה כלו נחתון על ען שז ובעל
 שת ק נכר וכי צר יס לא נכר אלא הצא על הנזיה כי אחל רב
 דימי אמר בית דוכו שלחשמוכאי נזרו על הצא על ניה חייב צלה
 משום נזה שפחק אשת איש כי אחל ראבין אמר חייבין ענה ניה
 צחה ניה אשת איש זונה ואילו היצ לאושין אנויה ואצירה
 ליה אסירה ליה למינעב כדתן הנטען על השפחה ונשתחרה
 על הנצרות וותצירה הרי צו לא ילנוס ואס כנס אק ווינאן
 יצו הנטען לא שר איש והוציא כחחת יכו אינע שכנשוין
 ונעשים אצל אחל לא כון לאצעל לא אסריק ליה ראס
 ונצחית ונצחית לא חייבין ליה דאוי ונאי לא אסריק ליה

קורה ותושע
 ס חל יהודה
 בעל מלך נכר

אתי לקמי רבנן ומיחרט ציה אי ומי אמר רשבא דהכ והכ לקמי רבנן
 ליה כהניס דאחא לקמיה דרבא בר רב הונא אמר ליה אי הוה ההיא
 ששנא דיתבה לרשעין מי הוה מי שבתעב אמר ליה לר ושרי לר
 שבושע הומשח ליה רבא בר רבא סמוח לארס גרול הוה
 אמר ליה כשיצא לך הציאה ואתה הוה ליה שכלא לעישרא אתיק
 רבא לקמיה דרע נחמא אמר ליה רמא זימנא אי עשן דהכ והכ מע נ
 נדרת אמר ליה איך רתח רב נחמא אמר ליה זיל לקישך אמר רב סמו
 אפסח ארלו פתחא לרשעין מן ל ארס אי זו הוה דרך ישרה שבוש
 הארס כל שותקא לעב השתא דאיקשר רב נחמא אי עשן דהכ והכ
 לר נדרינן ושרא ליה לרשעיה ומעאורייתא מנלן דאית ליה הפרה לרדק
 ולשבושנתא אמר רב יהושע אמר שמואל אמר קרא לך חזל דברו הוה אי כו
 מוחל אמר אחרים מוחלן לנאולו יעקתא דלן אריתא ועדה נחמ
 אי עדין נעדה הוה נישותא לארבה קימא כ שמוע ארבה ומער
 לר כהניס יומא ד שמוע הוה הפרה דכר ואשה כ תרד שר עוליה
 וכתאס הרבן ארבה כרבה וכן איתנא נעמה נערה נירה או
 מיעת צד נעמה נעמה ברעומא דרבא קיימא כ שמוע נבדא ומיעד
 לר כהניס יומא ד שמוע הוה הפרה חלף הוה יומא ד שמוע ולן
 מיעד לר תוב לר מעמ מיעד כ אמר ליתא לר מעמ לר מועט לר
 אצל שרי לר מוחל לר לר דאמ ל יוחנן חכם שאמר כלש צעל
 נבעל שאמר כלשן חכם לר אמר כלס לר חכם אמר כהני לר שמוע
 ישרי לר מוחל לר נבעל מעמ לר מועט לר ומנלן דבעל
 דהוה יומא ד שמוע מעמ מיעד נעב לר דכר ואס בת איש הר
 וכת ואס צום שאמר אישע ור ואי נעדה מארשעה הוה
 כ דמידי לר ארבה נעמה כבתין נערה עבה מין נערה
 נערה שאמרה ובעלה משרין נערה והוה דמידי לר כהניס
 יאמעין אצל נעמה הר לר הוה הפרה
 או הוה נעמה ככלל בימא מן שמי מיעד פד

למחר בההוא ערדא אי לז מי אמר יומא לשמועו קיזמ רחמנא
 מן ההיא שעתא ועד דמגל יומא מצי מישר או דלמא יומא למישרא
 דעברא יומא רחמנא וכיון דעברא שמשא תוב לז מצי מישר מיפלב
 פלגו בה רבנן דתנא הפרת עדים כל היום דבי ר' יוחנן ב' י'
 יהודי וז' לעבר כל שמשא אומר מעת לעת ל' סדר ביום שמשא כרעב
 ודבנ סבדי מיום א' יום סת הילכתא מאי דאמר שמשא בן פמי אמר ל'
 יהושע בן לוי איך הילכת שמונו הזוג ל' סדר למעבר שמי עבדא
 כהאי זוגא אמר ליה רב הכי אמר חבבי איך הילכת שמונו הזוג
 דרש לו עדים שהיא מישר. **אלה דאשי** שאלת ודמו
 דבית יש למישר מן מידעס

והדר לרש בן הצחמה הנהיגה ולא מיבעיא בן מידעס מפאבא
 נופה לא אפי מאט דאצטיל בהן מידעס מפאבא אסור לבשר ל'
 בהן ישרא ומיכל משהון עד דמפלג מלחמא כהי ולישתמו
 ביה היין מידעס מפאבא וכת כל דבר אשר בלחש כהן אשכנז
 ואם בלחות לז מישתק עד דעילין בגולא כותן השפוי והאס
 כלה מלבן באור. אמר ל' מצי עד שמשיר קליפת יורות וקומקמן
 נגחמי חמין דתשמישתון ברותחין הוי צדיק לשלטינהובחתין
 ואע"ז דקומקמא לזו דירכיה לבשר ביה זמאן דלח מישתתה ל'
 מע ומקרי מעשיל ביה נדא. אין ראש צמר דרור יכול לזכנס ט' ל'
 צמר לבשריה. דתן הכוספן שלמים שהוחמו חמין ביורה גיול
 אסור ביורה קטנה מותר אי זו היא קטנה אמר ל' יטא כל שאין צו
 דירה יכול לזכנס בתוכו ודלמא הדומי הדומה ועילתה לא כלש
 ראש צמר דרור יכול לזכנס לתוכו והיכי מעילת לזו ברוח
 אמר רב הוול צורה קטנה לתוך צורה גולה. ויורה גולה מצי
 לה כההוא דודא דהוה לצ' ל' שקיצה עבד לה גנפא ולש
 מייא וארומה. אמר רבא מאן חכים למעבר הכי א' ל' שקיצה
 רבא הוי קח סדר כבולט כן שלטו מה כולטו מצד

בטענות וואו נאך צו זיין געטעניגט צו דוראן וועלכע וואו קען
קענען דאס מיטשטען בכל שוואך הוא כי נטיל מדולדל ושד יענינו
שכר נאך ונאך דעלעט להו צריך לאטוולטען בעה"ל בעתאן כולן
צריכן טענה באדעשט סוף והרד שרי לאישמעלעש בעון ים מנהג
מיל אה רבא אה קרא ונעם נעם יערה חוסף עליו הכת עה"ל
אחרת תע בר קפחא ממשמע שך אך צמי ערה ירחטא שומע
אז שצריך הוזה שלטי וטעני תל וערה אס כן מה תל אך צמי
ערה שחערה טענה בען וכמה"ן ארבע"ן סוף אה רב נחמן אה
רבה בר אבא הלוקח כלם חדשים מן הנוים צריכן טענה רחא
ישען מלבן דהו להו חדשים וא"ל הכ צריכן טענה מתקין לה
רב שטות אס כן א"ל וואו דמיכל נר כל פשעה אמורין בעשה
דכח אשר יא באש רב יצחק בר יוסף זב מנא דמדרא חדר מעו
סבר לאטוולט אה לה החול מרבין ור ישק שמה הכ אה ר' יוחנן
כל מתכות אמורין בעשה דמי אה אה אה אה אה אה אה אה
דפחול טעו חדשים אה צריכן טענה ישען לא מילבין דאשכח
נב חטאות נבל חדש אשר תבטל צרם צריך הכ קערוה
דקונא דאישמעלעש דהו צדוקת
פכנה א"ל מעש דמעשד ייח כל חדש טענה ששטו בקונא צמי
מגן שייב דקונא עבדן אהל בלג חדש דקונא מעמדת הוא וסב
תל טענה דבש מעה מורי מר לשוין חמץ בפסח חט מלח
דקונא וואו מ אית לחון פלימק ושדו לאישמעלעש צמי
דאית א"ל דאית דהו קרמוב כן מעש כך הילא דאיש ירד
ח מ צעא כן דמערמי נעש כן קא מ צעא כן צמור וואומה
ח מ לחו חוילא דכ דמך דהו חמץ מיירע צמור שומע מינ
ח מילך כלל חדש דמין קע מיל לשוין חמץ בפסח ולשען
ח מ יתשמעלעש דרותי אהל נעש יין נאך דיונק הוא תש
ח מ ירד אסירי מעש דמערק חוירי ואומה אית בהון

ליה צלמא
אז ילען לא
חמץ נאך
חמץ נאך
חמץ נאך

קרעוּת אסירי ואילית בהון קרעוּת צאי כשך בעלמא סג לך
 למא דכל מתכות דכרי דקיימא לך הילמא דרד זבד סקונא ואמא דב
 זבד בקונא דמא דקונא חילדי ואומא שרו יורק אסיר מלס
 ומצדק ואי אית בהו קרעוּת כול אסירי **כרם** צר יך אמרו
 דנן דל חסא חסא ל פלסא קרעוּת
 בנורא מ מיקל ההוא דצלע חילא היכי דמי כגון תולא דטחנא
 טחיא דצולא דרד כמלא מהו למעבדיה ואי שמתמש ביה יא
 אי כמי קריות מא שמתמשו מהו גויס ואהדרינון לבשן ברהי
 כלס חדשים דלס לעמר לא טלטל לה גורא שער דמי ומקל
 ואהדרינון לבשן בהי כלס חדשים דלס לעמר לא טלטל
 טלא שער דמי מ מיקל ואהדרינון לבשן טהרי דלס חדשים
 דלס לעמר לא טלטל לה גורא שער דמי מ מיקל ההוא דצלע
 אי לא תא נאמנא דההוא תנולא דטחו ביה טחיא אסרה דבא
 ברהי **לשכלה** לרשעא במילא דילמא אית למיכלה
 בביתא לעולם אמא **ענא** דשגריה לא מיקל לי ואי דענא מיהב חס
 לשון את השפה בחלב ואם לש כל השפה אסורק מעב דהגל עבדה
 כיוצא ב חס שטין את השיה בתנור ואם שט כל השפה אסורק עב
 שטין את התנור כי יסוק את התנור מיהת שפיר דמי אמא מקל
 תובתא אמא ליה רבנן לבד אמי ואחר לאיתותא דבא בד אהילא חס
 אלמא אמא דב קריות בפסח ישרו אמא ליה דב מיקל לה להוא
 בתנור שלמתות וא בשתמא בתנור שכלתא דא תנור שתמא קתי
 זה הסיקו מבחון וזה הסוקו מבצבס **השנאי** נשבר פחו הסקמא
 אתיין בפקועי ולא מסתא להו שפיר חילבך האי בוכיח חס
 מבחון הוא ואסיר לא צא חטאת מאי טעמא אמא דתמא
 חרש להר לבשן בהי כלס חדשים ל זילא **לש** שאלא ע
 דבשנות ביהו וכל שכן בשדק יאז ליה חבוי ובי ש
 חשנות בנורה לא דצי חטאת שן דל איתער נעדין

כחן נמי לעבוד אושתמושתו וזו דתע רב שמשה נזק נבו שצרי
 כל חרש נעלען במקומן אל הא דאז רב טחמן אמר רבא צר אבותהו
 שלמקדש שלמיתמך הנהי עבד ל דחרס אומלשנותר הסיקומבעס
 הוה כון דאזכ שתי הלחם ולחם השעם לאפיוקן בתנור וקדושקן בתנור
 הוה לל כל שרת וכל שרת דחם לל עבדקן וחלל זעי צו יהודה
 לא מכשר אל בשלשן אצל דחרס לל אל דאעקן שזילש דלל
 חן דובן זבטל לחציה ורמי תשה

גריש ורמי תשה בצירוסין תשוא תשוא דרב אשחן בצע גו ובע
 ראובן בעידל דיהב לתון משק אחסותל בעצין דירורל יהבא לתון
 בתנא דרב ויאמר משה אלל אל יעלה כולל נבשן ער דעל תש
 תשוא דתתן ל מאיר אצל כל תשוי שאינו כתשוי בעג ובע דאובן
 אינו תשוי שאלס יעצו בע גו ובע דאובן ואם לל יעצו ל חנה
 בן גמלל אצל עירך היה הדבר לאומרו שלמלל כן יש בעמממשין
 שאפי בארץ יש לל חמל ויהי לבת בן מאיר בתנא דאעקן שחיל
 בצעי שכל מרע אל לל מרע לל יהא גט ואם מרע יהא גט ולימל
 אל מרע יהא גט ואם לל מרע לל יהא גט לל מקדים אישט פורעמל
 לעמיה ולמלל לל יהא גט אל לל מרע יהא גט אל מרע בעגן תשוי

קודם למעשה הרי זה תשוי מעשה קודם לתשוי אינו תשוי מעתה
 לל רבא מהילל קלל לפתלה מבע גו ובע דאובן מה חתם חן קודם
 לללל חתם נמי חן קודם לללל אל אמר רבא אל לל מרע לל יהא גט
 ואם מרע יהא גט אל לל מרע לל יהא גט למלל צריש ב היכ דלל
 קודם אישט פורעמלל למעשה חן דבשן חן קודם לללל

ב"ר ש"ך או היכ דקדיש איתתל ורמל תשוא בן
 בקידושין ואם על מנת דיהיבנל לך מלל

בן מקיימת תשוא חן גטא וכל מקיים תשוא חן קידושין או
 דיהיב ורמקיס תשוא משעט קידושין חן קידושין ומשעט
 דיהיב חן גטא למלל נפקה מנה דקבב קידושין מאחר ב"ר

קודם למעשה
 כענין א' אבא
 תשוא חן
 כפי תשובה
 חן קודם
 קודם

כנינוב ג' דהדר ביה בט בט אינני שותקד או שאבז בט מאי תל
טמנע דתק על טמנ קיושן על מנת שאין לך מלחמם זון ירי זו
מקודשת חסד ואיתמר רבהולא איה הוה יק ורב יהור אמר
לכשתק לב מקום תצוה הוה דהו קידוש ואי חקידט לחד בט בט
הו קידוש ותק נמי לב ידושן הרי זה נסך על מנת שתעט ל מלחמ
זה הרי זו מצורעת ויהי תת רב הוה חסד הוה תת כ מקיים תשיק
משקלן הוה דהו גט ואי מבטיל לה בית בט לא מצי מבטיל לה
ואם שתקד או שאבז לך זה רב יהודה אמר לכשתק לב מקיים
לכשתק הוה הוה דהו גט ואי הוה בט בט מצי הוה כזה ואם שתק
או שאבז אישכיל לה ומותבין תפוצץ לב יהודה הרי זה גיעד על
מנת שחנע ל מלחמם זו ושתקד גט או שאבז הרי זו חסד שתחסד
לכשתק עד שתק ל מלחמם זו ואם דמשע לה מקינן קילבא כרב
הוה דאמ ר זיל כ הוה בצבא אמרין הו דאמ רב הוה אמר כל
האומר על מנת כאומר מעבשו דמי פלג רבנן שלח כי פלג לחרם
אשכחיה לרב אמי דיתב קאמ לה משמיה ר' יוחנן הכל מעורר האומ
על מנת כאומר מעבשו דמי לך נחלקן לא מלחמם ולאחר המדה גט
ואינו גט דברי חכמים וי אומ ביה גט ויהי תנא אמר לה הרי זה גיעד על
מנת שתק ל מלחמם זו וחד ואמ לה דמי שנים על מנת שתשמי
את אבא אמר מצי הדר דלך מעט גטה ליה מק תנא קמל דהו ו כ
בעין חסד כחול אדעתא דמאי קאמ לה הוה דמשע לה שלח ואם
דיתב רב ג' ורב ראובן נמי בהדיא אשר הסק ובהדיא יהושע
בן טן קא מתע משה דהו לוי כשלח דהקדשן ואשין לטובה
דקא מתע בהדיא דידהו דמי אי מצי דאמ לה על מנת שתק
אדעלתי ואברה אינו לכו אע" דיהב לה דמי אינו לכו
גט דלך וקיים תנא לא דשקיל לה והדר יהיב לה שולח דמי
ל שמשן בן גמל מעשה באחד שאמר לאשתו הרי זה גט
מנת שתתק ל אינו לכו ואברה אינו לכו

רבי יהודה אמר
לכשתק רב
הוה חסד
הוה

דקא מצי
לכשתק

וקלל מרדכי ויהי כן לה מצעצעון לה הוא אחרון חן וילמד הדרי
 ערב להן לבטח מן רישא ותלפין מן ארץ חן מן מצודה שקל
 איך יתלד לתנון לה לראיך הילכך מקמטין חן וילמד כיון דמשקל
 טעם הוא דהא לא ידען ולמה לחלוקה משקל ובעטה מחלוקת
 הש' דאיתמר אחין שחלקו וצא בעל חוב ונעט חלקו שלחח מלס
 רב ארץ בעלה מחלוקת ושעט ארץ ויחד רב ארץ ארץ נועל רב
 בדקק נרביע בעטה ואיתמר הארץ שחלקו וצא לקן ארץ ומרדכי
 הים רב ארץ בעלה מחלוקת ושעט ארץ מקמטין חן רב ארץ
 רבין הילכך בגלל ה' שמענתה' מקמטין ארץ ארץ בעלה מחלוקת
 וקלל מרדכי בעלה מחלוקת

סליק ספר וידבר ואתחיל ספר אלה הדברים

שאילת דמחויבין דבת יש' למע' ילדון דייב דייבין דיוא דקושט
 ברת הב' לבס אנשים תנוס' ואסיר' לציית למישקל אורא ומשק
 דיוא והוא למישקל אורא ודאין דיוא דיוא לאו ויאל דותין הילכך
 שכו' לבין דיוא בטלן להעד שיונו' בעטה' מנהט מוט ארץ רב
 יהודה אור רב דאין קלא' למה למעט' חתום מה ארץ בחינם ארץ ארץ
 חיוס חתן שאם לא מוט בחינם שימער בעטה' שח' אמת קלא' ואל
 מביר צרם צריך את למעט' מהו למישקל דיוא ארץ בעטה
 לא תיבע' כך דהא חתן דשורי למישקל ארץ
 חס' היה זקן מרכבו כח החמיר וזקן לו שכו' בעטה' צל
 תיבע' כך לב' דיוא כון דהוא לה יחיד מנהט' מבע' לה
 דשורה דאשלו' ארץ בעטה' לא למישקל חן וילמד ארץ בעטה
 מיד דייב' ישרי חש' נקדט' היה שקל' אי תשרי' מנהט' וחסות
 מלאו ודאין להו דיוא והיון בה היכי עבד

הב והלחם ושחור לא תקח וכן תימצא הט מיל השמח היש דמנעל דיל
הכא כיון דמערביה קח שקיל לא מנעל דינא הכא כיון וכלי את לעני
מי שרי והא תנא ושחור לא תקח מה תל אס בל למר שלם לחייב
את חמא ושלא לכות את החייב הרי כבר נאמר לא תנא משמע את
אפ לכות את החמא ולחייב את החייב אמרה תורה שחור ליתר
הט מיל הינא דשקיל בתורת שחור קדמא ברי אמרה הוא דשקיל
ותרת אמר מי שרי והא תנא הנטול שכרו לצון דינו בטל הט
מיל אג דינא קדמא אג בטיל הוא דשקיל ואג בעילה מי שרי והא
תנא משמע הדין שנטול שכרו לצון לא שדינו דין מאי לצון אג
בטילה לא אג דינא דינו דין והא תנא הנטול שכרו לצון דינא
בטיל הט מיל אג דינא לא לצו בעילה וקח סג משמע הדין
הט מיל בעילה דלח משמא אבל בעילה דמכח שער דמיקדמא תלח
כומנא הוא ושקיל וזח ביומא כיון דהוא מבטיל לה אולח משה אג
דטל יומא אמר להו הט ל בטיל דלח מהאי ופלג מהאי ואידון לבו
דינא כהא דרב הווא הוה דל דיומא ס הוה איתו בסי בדיט לקמיה
אמ לכו הכול וכלא דלח בקדימא ואידון לבו דינא אלה שאיל
לאסיר דון לבדיה יט למילא בשול יוים דפתח ^{מאמ}
לה ארמא ובשרא וכדרי דמנעו להו ארמא דתנא אה דמים שכלום
אסורין ואין אימור איסור הטא חלב שחבבו גוי ואין יט דאזכו הש
והספן והסלקות שבה מנהט מיל אמר ר חייק דאמ קרא אוב
בכספ תשביט וי מה מים של שעת אף אובל של שעתה
מנעו חטין ועשאן קלות הלא עמי נמי לאסיר והא תנא
והקלות שבה מותרין לא נמי מים של שעתה מנעו
אובל של שעתה מנעו לא מנעו חטין ועשאן קלות
לאסיר והא תנא הקדמים והסלקות שבה מותרין לא כמי
מים של שעתה מנעו יתן אף אובל של שעתה מנעו
חטין ועשאן קלות הרי נמי לאסיר והא תנא הקדמים והסלקות

והספן והסלקות

ההמחם והמלכות שלחן מוזהרין אל פנים מה מים שלחן עשתנו מצד
על ידו האור אז אורכ שלחן שאתה על ידו האור מניד אור לא מניח
וקרא אם מנסה שעתה הוא אור רב שמועס בר רב יצחק אור רב שמועס
לכול כמות שהוא בתי אין בו משום בישול וים במדרין מכתבו הני
דקס בדיתא מנהני אור רב שמועס בר רב יצחק אור רב כל שאינו שלחן
על שולחן מלכים לעית בר ארז היתר אין בו משום בישול וים מלא
בניהו איכל בניהו דגים קטנים וארזי דגים ויוסף אור רב אור
רב דגים קטנים מלכות אין במקום משום בישול וים אור רב יוסף
אם יצא וי סומך עלהן משום שרוב תבשילין מלא עשיל עד דגם
תבשילין דרבין ובישול וים וידבן ושבור הלא תבשילין ויהא תבשילין
ואי עדיין גי בלא דהרסא אמרי פשטא מהו דישל הרסא עקר
דמשמנהן קומחא עקר אור רב ביהו אור רב וי מה דשק אתה אור
אור כל חבין שפאנס אמרי אור רב חלק בר אור אור ר שרת אור
ר יוחנן אור וי דחורק השא שרי למעכל מצוה ^{בצ"ל} ^{על ידו}
שהטח בשיר על גב חלס וכל גוי והיפך בו מני
הפך ביה וי אור בישול תבשיל דחורק אור רב חלק דחורק
ממלך ואחרי על גומי כן קא מעבשא לך לאי לא השך ביה הור
בשר ביה והשחל קא בעיכ ליה בחור משחל כון יתקרב בשולח
ביר גי מן אמרי חילס אם תממל למני כון דשק בישול ביר ישר
יר הטח גי והפך ביה יא מהו כון דשק בישול ביר גי אמרי
למל כון דיש קא גמיר ליה בשולח שפיר דמי תש לאור
יור אור שפאנס שהטח בשיר על גב חלס וכל גוי והיפך בו
אי בעשא ליה הטח גי והיפך בו יא מהו אור רב חלק דחורק
ממלך ביה גי שפיר ציד יא לא כל שכן אימור בעי אור
מה אור ר יוחנן אור רב אור רב ביר אור אור רב
אור אור ר יוחנן בן שהטח גי והיפך בו יא בן שהטח יא
הפך בו יא אינו אמרי לא עד שיעל תחלתו ויערו ביר גי חלק

האי דיפתא דרשב"ג וי ואסה יא מותר אי עמי שגר יא ואסה גוי מותר
אי עמי שגר גוי ואסה גוי ויש מחזיק על גבי חלום מותר

ואתחנן ומת דבית יע לחמורי בעהון אורייתא דתל וסענת -
לבער ותקינו דבין לחומות מלגמי ותעוקות בכל ער
נער לארץ דב יהודא אמר דבוצר אונת הדיש לבער ויהושע בן גמלי
שמו שלמלל הוא נשתחזה תורה מינא שבתחלה מי שיש לו יד מלגמי
תורה ומי שאין לו איב עלמיו תורה מאי דרוש ולמדתם אונתם

ולמדתם אונתם התקינו עיהו מלגמי תעוקות ויטבין בדרושם
וכל הדיש ללמי ילך וילמוד שכל כ' מדות תלמי תורה עיין מי שיש
לו איב מעלה ומי שאין לו איב אינו מעלהו התקינו שיהו מלגמי
תעוקות יושבין בכל חלק וחלק עד שכל יהושע בן גמלי ותקין שיהו
מלגמי תעוקות "שכל ער ושיר" אמר רבא מתקנת יהושע בן
גמלי ואילך לא מעלה ^{למלגמי} אלא ממתא למתא יזבלתא שטאחא לבי
כעשהו ממעון ואי עיין נהרא לא מעליק ואי איבא גשרא שרי
דמי גמלי ודי לא זמנא דנעיל ואמר רבא אשתלא כוצא ואומר
לא דריכין התורה ומלגמי יא להו בלא אימיתא כל פסולא עלא הדי
כמותין לעמודין עמי ואמר רבא סך מקרי דדנקי שצדים וחמשה
חמשיין חלבין לתקין לא מני לתקין לחתבין ריש דונא ומתקין
לה חמשה ואמר רבא דמי מיקרי דדנקי לא שותח עיף גשה לא
מסלקין לאסבן האיד נמי אימנעבין עיף מני מסלקין לבי
ומי רב דימי מנהרדשא אמר כל שאר ליהוב לעבית קטנת מוסר
תרם חכמה ואמר רבא הו תרי מקרי דדנקי חז גביש וחד גמלי

ולא יהיב
יעניה

מועבין דמייר לא מותבין דגדיש מותבין שובטאחא מעלה נמי
רב דימי מנהרדשא אמר דמייר מותבין דגדיש לא מותבין
מועבין שובטאחא דעל על שט כ' שטח תינאם
כולה כ' חמשה חמשה לא דוד חמשה לא קטלת לקבוצא חמשה לא דכ
את וד עגבא חמשה לא דמי חמשה וחד קרינא חמשה בעל להודא דחמשה

אם ליה הויב אקריית איה ליה זכר שילך ספירא לבעקטלה אמר
 ליה למה אס ליה דכח אחר ששה מלכא יי רמיה איה ליה שבקיה
 להויה גבא דנפשיה דקאי בארור איה ליה סת ארור מונעא
 מרס נקטתה פיס צריך אב איה מונעא בן בן ללמדו
 תורה איה.

לית או דילמא מה צעבם לאשקו בנותבם תש לאימיה עי היק
 חייב איה ללמד את בן תורה איה דב יהוד איה שמוא כעז חסין בן
 דן שלמדו אב אביו מקרא ומשנה ותלמוד הלכות ואגדות איה
 אב אביו מנע מחייב מיהב ותמדת איהם את בעבם ולי בן בעבם
 חס בן מה תל והודעתם לבשך ולבב בעך לומר לך שכל המלמדנו
 כל מלמדו בן וכן עו עד סוף כל הדורות הוין ואם כי הדי תל
 דתנא ולתמדתם אותם את בעבם אין ללא בעבם בן בעבם מנע
 תל והודעתם לבשך ולבב בעך אס בן מה תל בעבם ולי בנותבם
 אי נע בעבם בישאיתא הכי אס ר שמעון בן לקיש אין השלם
 מעתק יס לא בהכל שהן שלתיניקות שלבב יבן איה לך רב פקא
 לאבי בהכל דודי ודודך לא איה דמה הכל שיש בו חטא להכל שין
 בו חטא ואם ר שמעון בן לקיש אין מבטל תעניות אפי לבן
 בית המקדש איה ר שמעון בן לקיש לך יהודה נשיא כן מקובל
 לאביו ואם לך מאביתך כל עור שאין זה מלמד תעניות מחייב
 רבא איה מחייבין אותה ברס צריך הילא לאי לא תל
 משה ומתבין דן

היה דודקיהו געיר ודו גרים הי

הותבין דכין דגיס צהדי מרי ומר שבטתא ממלך נקרא דיה
 הותבין שבטתא דאדובק תקיפא עי דנפקא תש לאויהב
 הוין חו געיר נחל גרים דגמיר מותבין דגיס למותבין
 הותבין שבטתא דעל על והילבא דרע לימו מהודעת
 דמחייבין דבת יא למיקלא קרית שמע שחיתושב
 דיה בשבך ובקומיך וכן טכט הינו קרית שמע

[illegible]

מלכים א' כ"ג

כל הנמדי חכמים שאינו שומר מצוה רבן עקיבא ירשע ואינו מלמד תורה
 שז' ועוד לא יהיה לרשע כלי המעלה זה אינו יודע מה הוא כשהוא אומר
 תיקון ויראתו היו או מרלא זקיקתה אינך מעורר דבית ומרלא משקל לר
 ל' לעזר פט פט גמיר צרם צריך רכוב מי משייב למקס
 קמיה חילם מעתה כיון
 בהמה כמין דלא טיח עשה דמי נתיחייב למקס ומקמיה תש' נתקן הע
 הטמא שומר תחת האילן ^{והענין} שער סהור ואם שבח עמלן וכך צ'
 צאכן המנוגעת דעשין לה גבול וקח' לא אומר דמין דעמלן דמי צ'
 לאמר ד' נחמן בר סמך זאת אומרת רכוב כמחלך דמי אי נש' דמי
 דמחיל יקירה לטוב חלמי דמי מי הני מחילי אינן מי אינן רב
 לא קח' ומצפין לן דבה משום יקרה לאוריתאן היא ויקח' ד' אוריתאן
 כ' קח' דעפשיה דמי דהא הוא דקח' טרין ^{והענין} וצד או דילמא אוריתאן דקח'
 הוא ולא מצ' מחיל' תש' דאמ' ד' יצחק צ' שילס' אמ' ד' צ'
 חסד' האב שומח על כבודו כבודו מחיל' הרב שומח על
 כבודו אין כבודו מחול ור' יוסף חפ' הרב שומח על כבודו כב'
 מחול ש' ווי' הולך אמ' דבא הכי השנה הקצ' קח' מחיל יקח'
 דעפשיה' הלא חורה דילס' וזא' קח' מחיל' עשה היר' אמ' דבא צ'
 תורה דילס' דמת' ובתענית יהב' וזא' דבא הוא קח' משקה טייל
 דבדיה וצ' לה כפא' לר' פפא' ולר' הוטל בדיה דר' יהושע ו'
 יהב' כפא' לר' גמיר' ולר' שמואל בדיה דר' חסד' ולר' קמו מיהא
 רבן רבן ורבן לאורבן ור' פפא' הוה משקה בטיילס' ד'
 בדיה ויהב' לה כפא' לר' יצחק בדיה דר' משרשיה ולר'
 ואיקר' קימה לא בש' הידור בש' למיעבד ביהוב' הייב'
 דרש' ג' שאילתא חלק לעולם הדין ראח' אכרי

לְמִי שֶׁשׁ מִחֻלָּה וּמִדֹּחַ דָּבָר חָתָם עָלָיו לְדוֹחֵת כּוֹל וְאִמְנֵר דָּבָר
 טַבְחָא דְלֵא בְּדִין סִימֵנִי אִסּוּר לְאִכְלֵי מִשְׁחֵי עֵתוֹת וְאִמְנֵר רַב יְהוֹ דְּהָאֵל
 טַוּחֵל עֵדֶק שְׂעִידוֹן בְּמִנְהֵן לֵאחֶר שְׁחִיטָה חַג דָּבָר סִכּוּן טִישְׁבָּךְ
 טַבְחָהּ דְּהָא שְׂעִידוֹת כְּעִדָּה אֵין בָּהּ אֵל עִמְסָה אַחַת אֲוֹרֵת פְּסוּלָה
 מִסּוֹכְסֵבֶת שָׂרָה שְׁלֵה וְיִוְרֶת פַּחַשׁ הִיכִי לֵאמֹר אֲנִי הִיכִי לֵאמֹר
 מִסּוֹכְסֵבֶת אֲוֹרֵת מִשְׁטַע עֵדֶק מִסּוֹכְסֵבֶת מִשְׁטַח מֵאֵי שֶׁאֵל אֲוֹרֵת
 יִסְכְּלֵה דְחַד מִרְשָׁא מִקְלָט וְחַד מִרְשָׁא בַּעַל מִסּוֹכְסֵבֶת נְעִיחָהּ
 מִקְלָט קִלְטָה בַּעַל דְּקִימָלָה טַבְחָהּ אִישָׁא דְסִכּוּן סוֹךְ סוֹךְ
 כִּי אִלֵּל מִקְלָטָה אֲוִתָּה בַּעַל הִלְבָּךְ כָּסֵן שְׁחִילֵךְ וְלֵא הַבִּיא אֹנֶה לֵּךְ
 יַעַר בְּיָה דְרַב נְחֵמֶה לְבַר אֲנָשׁ אֹנֶה לֵּךְ מִרְשָׁא דְרַבָּא מִסּוֹכְסֵבֶת
 פְּסוּלָה וְהָא תִּשְׁלָה מִסּוֹכְסֵבֶת כְּשֶׁכָּה אֹנֶה לֵּךְ לֵא קִישִׁיא כָּסֵן שְׁחִילֵךְ
 וְלֵא הַבִּיא כָּסֵן שְׁחִילֵךְ וְהַבִּיא אֹנֶה לֵּךְ רַב אֲחֵא צִידָה דְרַב לְבַר אֲנָשׁ
 חִירִיפָא כְּסִיחָא מֵאֵי אֹנֶה מֵאֵן יִהְיֶה לֵךְ מִבִּישְׁרָא וְאִכְלָה בְּמִשְׁכָּלָה בְּדִקָּה
 בְּשִׁמְשָׁא בְּהִרְשָׁא בְּדִקָּה בְּשִׁמְשָׁא רַב אֲחֵא בִּי יִשְׁכַּח בְּדִין צְחִידָה שְׁעִי
 רַב שְׁעִי בְּדִין אִישָׁא דְלֵאצָּנָה דְּמִרְשָׁא אֲמַרִי בִּלְחָלָה אֲחֵלָה בְּשִׁמְשָׁא
 לֵךְ רַב שֶׁאֵל בְּדִין לֵךְ אֲוִיכָלָה וְאֲבִישְׁרָא וְאֲחֵלָה בְּשִׁמְשָׁא רַב יִמְנָה אֲחֵלָה
 אֲוִיכָלָה וְאֲבִישְׁרָא בְּשִׁמְשָׁא אֲחֵלָה אֲמַרִי לֵךְ בְּשִׁמְשָׁא בְּשִׁמְשָׁא
 יִרְוּחָהּ כּוֹחַ אֹנֶה לֵךְ לְבִישָׁא לְבַר אֲנָשׁ אֹנֶה לֵךְ דְּבִישָׁא צִידָה דְרַב
 יִשְׁיָה מִשְׁמִיךְ דְּאֲחֵרֵת מִשְׁמִיךְ דְּרַבָּא עֵדֶק לְבַר בְּדִקָּה אֲוִיכָלָה
 יִרְשָׁא וְאֲחֵלָה בְּשִׁמְשָׁא אֹנֶה לֵךְ אֲוִיכָלָה וְאֲבִישְׁרָא אֹנֶה מִרְשָׁא אֲמַרִי בְּשִׁמְשָׁא
 יִרְשָׁא אֹנֶה לֵךְ אֲוִיכָלָה מִרְשָׁא מִשְׁמִיךְ דְּרַבָּא לֵךְ אֹנֶה לְבִישָׁא
 אֲחֵלָה צִידָה דְּרַבָּא הוּא קִימִי קִימִי קִימִי דְרַב שְׁעִי אֲוִיכָלָה הִיכִי
 קִימִי אֹנֶה לֵךְ דְּבַר אֲנָשׁ לְבַר אֲחֵא צִידָה דְּרַבָּא בְּדִקָּה שְׁחִילֵךְ
 אֲוִיכָלָה וְאֲחֵלָה בְּשִׁמְשָׁא אֹנֶה לֵךְ יִישָׁר כֵּן עֵבֶד רַב כְּהֵנָּה

אמר רב הונא הווי עבדא דלן אחיו סביבה מעבדין ליה אמר רבא ונכר
אב סביבה דעריה הווי ולא עלב דא דנמשל סביבה ישרה הווי ולא נמש
סביבה ישרה רב אמר מנפגם ליה דערמא סביב לן ליתבאר ליום "המאן
טבחא דלן אחיו סביבה שגמית רבא בר חשבה איה לנ מר אמר
רב אשי אמר ליה דקדוק ונמשל סביבה ישרה סביב אשי ליוקמיה
אמר ליה מר זוטרא ליהושע ליה מר מעשים יקריה נפסא אמר ליה כיון
דהווי סקדין שלחמיה קא עבדין אמר רב הונא אמר רב אשי חנניה
שעלב אסורין ואין חיובין עליו כדא ושכחא אסורין ואין חיובין עליו
כדא לנן שכליה מעורר איתגרי לנן וז' חויה חר ומעורר
ליה וחי לאיס ליה רבא מעורר ליה ד אמי לאיס ליה אמר אביי ע
דכאמי מתבירא אמר ל' אבא אמר רב יהודא אמר שמואל חלב שחצר
חופה איתו מעורר אמת שעל הכסלים אמר רחמנא ולא שבתק הכסלים
הלא נני שעל הכסלים אמי רחמנא ולנשחור הכסלים אמר אמר
ל' אבא אמר ל' יהודא אמר שמואל חלב שחצר אמר שמואל
הכסלים מעורר נמי אמר שמואל הכ' והאמר רבא אמר רב יהודא אמר
שמואל הוי תבא דכיוותא אמי חלב שחצר חופה איתו וקא
נמי בשר חופה איתו אמר אביי בהמה בחייה פתחי מפרקא
ואמר ל' אבא אמר ל' יהודא אמר שמואל תעין עבדי אסורין אמר
עיש ומירדין פלג זה רב אחא ורעיש רב אחא לכולא ורבא
לחומא ורעיש רבא חל ל' ואמר ל' אבא אמר רב יהודא
הוי תבא דאקל דוסתא אמי אמר רב יהודא כיון משא לא
בע אדריא ואמר רב יהודא חמש חווי הווי דטתל ורבא
אסורי משום גרבא דלשע ודרעא כנישנס דמא מלא נמי
מיעה דמאן כי מרחק ליה שער דמי דתבא אגב דמא
ל' אסיר ואמר רב יהודא ואיתג רב סמא חמאא קמי

היו עומד ונכנס ודכולת נשום תחיל דבש נדמוקרי נשום דמא מאי נשן
 מענה לבד אמרין רב יהוד בר הושעא מה קלף ליה טחלף ללו בדיה דרש הוסי
 בר חייה אחא אבא אשכחיה אמר ליה לן צריך הכי אמר אבא דאונק ונר
 רב ירמיה בר אבה לן אסדה תורה לא שעל ש הדיר אמר ליה דאמנ רב המעט
 תנא קדוש שעל ובי הטחול אסור ואין חייבין עליו שעל ובי טחול אסור ואין
 חייבין עליו שעל ובי טחול היש דאמנ חילמא שעל קדד אמנ אין חייבין
 הא מנסר אסור וחייבין עליו כרת לא לשו שעל ובי טחול היש דאמנ אפתיא
 שעל הדיר אמנא אין חייבין הא מנסר אסור וחייבין עליו כרת לא לשו
 שעל ובי טחול ונתב אסור אמר ליה אי תנא תנא נחא תשחחלעט
 ובי טחול אסור וחייבין עליו כרת שעל ובי טחול אסור וחייבין עליו
 טחול אטחול לא קשיא הא שעל ש הדיר הא שכל על ש הדיר כולא
 אכולא כנפ לן קשיא הא בשלמה הא בערמיה צרם צריך לו
 ועמיה דאישתבח בדיה תרעא מעמעביס

אילן אם תימנ לומר כון דאמנ דבוס אחר מעבידיס ליה משה
 שיעריה בדיה בכיות או אפ בבערה תש דאמנ בעבדא
 אחריוחלב רב יהוד אמר בכשערה וד יוחנן אמר בכיות אמנא
 לא מליב כאן להלקוחו שאן לבער אמר רב פפא בדיה אפ בבער
 שיערה מעבדא בכשערה בעקס אחד לבער בכיות להלקוחו
 בכשערה

שופטים

דקושטא
 אסור לקבול נחמיה דבב ונאחד לשפס ותנא ושמו
 למה נאמ אס למה נאמיה ולבית הולד הרי
 נחמ למה נאמיה לא אפ לכות את המא ולבית
 נחמ אסור לקבול שומא כדכא דאמ רב מאי טעמא
 נחמ כון דאמ תחיל מדי מענה חקריב דעתיה בצור

והיה לה כגופו ואין אדם הוא חוצה לעצמו
 מי שגיה שוחה אצל מי אצל שוחה לך תתן
 שוחה מעט אחר שוחה רבים נדי או חלול מעט ט עמץ מאי אסור
 לך בולח מאוס ומקדש עשה לך צדקה צדקה משחז לך כדברים
 נמי הא מיקדש עשה לך צדקה ואסור הילבש מלך תש ושחז לך
 תתן אין עריך למד שוחה מעט אצל מי שוחה רבים
 בעצמית נמי שוחה רבים מלך דשמש הוא קח עבד במעבד ארץ
 הוא נבדל יב לך ידא למסך מי אמר לך דילך איתל אצל לך פולחן
 לך לייטל מר שקבל הוא יתיב ודאין דילך פרי געמל הוא יתיב
 אריסיה אהל הוא גבא שקבל למסך אצל לך דילך אית לך
 אצל לך פולחן לך בדינא וכן הילבש דאין לך שחז רבים נמי
 אסור **שופטים** שאלת מחיצת בית יע לאתרוג
 דכעז ולתייל יקדש ומוקד לשלם וכוונת
 לבין אצל רב בר בר הונא אצל רב יתח אסור למכר מצהמה
 קודם שהורסו מתנועה ול יחזק אצל יוחנן בל אהל מצלם
 ברם צריך הנהגת מי שרי למכר לה מתנת אהל מי אהל משחז
 הנהגת כח וחסד כח ונתן לבין כח לה מיעט
 אחר מיעט ואין מיעט אהל מיעט אהל לבינת אהל כהנא אהל
 יתן כהנא כח אמר אההנא מה להלן כח אהל ולא צדקה
 אהלן אף משחז אההנא נמי כהנא ולא כהנא הילבש מאי
 תש דמי אהל עולא אהל יהי מתעל לבהמל אהל קסע שחז
 כהנא ואין כהנא נמי איתעביה רבא לעולא וכל מעשה כח
 ההה מחת בהנהגת שאלת מעשה כח חיה נאכלת אהל לבינת
 ל מוטות אהלן וצטו כח ובערשה רב כהנא אהל כהנא אהל
 והילבש כהנא נמי אהל **כי תא** שאלת אהל

ישיבה

להן לרבות יא לאנסויה איתחא למחזיקא איתחא בת יא דבת לא יא
 מחזיק ולא מבישא למחזיקא דאסיד למינסב בת יא לא היטא דעבד
 ונפיק הק בת ובשל דהו לה ממזרי אינן דבת גס דור שציר מאי
 לו הלך אחר זרעו וכאמנער אסר לה למינסב בת יא אף ממזרת
 נמי אסרה למינסב לבד יא מאי טעמא לא יא ממזר דקרינן ממזר
 כח אמן כחמנא הוי ממזר מאי קא לא טעמא זכרים ולא טעמא נקבות
 ואי עבדת ממזרתא והתנסבא לבד יא כל בע דהו לה ממזר כח
 אינן ואנא דבת למינסבותא לבית אביה ואביהן יא קא ברה דידה
 שדין לה מאי טעמא לא יא כל פה הלך אחר פסול ולא מבישא שמו
 ומחזיקא דאסר לה למינסב בת יא לא חפ פון ולו דכסין אינן ולבסוף
 הוי פצוע דכל וכמות טעמא אסר לה למינסב בת יא ולא מבישא
 היטא דפצוע דכל וכמות טעמא דאסר לה למינסב בת יא לא נסב
 איתחא ואית לה בע ככשרותא מינה ולבתר איתפצע או הו כרוד
 טעמא כמעמידא טעמא דחמנא והו מיטא היטא דהו פצוע דכל אוננות
 טעמא צירי אדם אצל צירי טעמא כשר אצל כב דיקא כב פצוע
 דכל למימלא דפצעה צירי אדם הוי ולא פה הפצוע למימלא דפצע
 ממזר אמו נהילא דאית לה חזא ביה סריס חמה כחמנא ומנער
 וכחמנא כולן כצריס צירי דיהול דלעזר בן ישקב אומל דולן בגד
 ד יפ אומל משך וכחמנא כצריס נחוק וכחמנא בגד פלוג יאמל
 בנו של יוחנן בן צדוקה כל שאין לו לא ביער אחת סריס חמה קא
 כשר סריס חמה סלף עשן לא כפריס חמה וכשר היכ דמ
 צירי דכל כל שנפצע כצריס על כל כרות טעמא כל שנפצע
 דבר או פג אפס נקצה אפס כמנחה ואפס חפיה ומלאו דרתי
 צירי דכל שנפצע כצריס עליו הוא ממזר לא יא פצוע ספגא
 דכל אית פצוע ומנחה אפס היכ חמנא לה ההוי מרבין
 דכל ממזר דהוי פצוע דכל שנפצע כצריס עליו צירי אדם הוי
 דילתין

לא פה פצוע
דכל יא

ממזר
כב

דילמא דאיתעב ודילמא אהו לא מהתברא הוהיל ובעלה כדנהו
 דורות וקא נסחר על צעקו דשולח ויהיין פטע דלא לא קא מדר
 שפא דבעה פסולין שפא מנייה לא פנייה בדורסא ומעלה אהו לא
 דילמא חס דמנע על דרעה עלה לטעול לא מהלך לא יפא פטע וכל
 וברית טענה מה דהוה שפא במקום דמילי אף פטע עלה נע פסל
 דמילי ומנעלי דהוה כרות שפא במקום דמילי אימא מילי אהו
 קלא כרות שפא מע שפא במקום שפא אימא מעז טמיה ומקום
 שפא הוה אהו לא מישעל דרייה שופך עלה על ידי כריתת מילה
 יפא חוטא שפא על ידי כריתת ובין עלה על ידי כריתת שופך ולא
 מקלח פטע לא האמר דאיתעב בדרס לאין אהל בפטע הגוי לא אשיל
 נפשו גוי בדרס דלא רבא צולן פטע צולן כרות צולן קרית
 פטע בין שפא בדרס בין שפא חגור בין שפא גוי בדרס
 בין שפא גוי הגוי דך בין שפא הגוי בין שפא בדרס בין שפא
 גוי הגוי בין שפא גוי בדרס כרות בין שפא חגור בין
 שפא גוי הגוי ובין שפא גוי בדרס

בצא

הוה דאיתעב הגוי והדר פסא פטערי לה לטעב
 מי אהר דמילא דמנע שויה דבין מה ממנע איין לטענה אף הוה
 נע לית לה תקנתא או דילמא דאיתעב אהו ממנעא כשר הוה מיל
 טענה דאיתעב בדרס אהו דאיתעב והשפא איסתעס לה גוי וכל
 דאיתעס לה הוה לה לבעולה או דילמא לא תג דתשן טקב פס
 מנע שהוה שפא נפח כשר מנע שפא מילד ווהו פסל שפא
 לה כשרי ווהו למנע מילד למנע קריס שפא מילד
 מכה כדילא אי ממנע מכה בדרס שפא קרוס ויהיין דאיתעב
 והדר איסתעס כשר ובמילא איסתעס אהו אהו אהו לית
 שפא ומהרין לית מהרץ גמא לאה גמא דאיתעב ובדרס
 מנע ומנע ושיעור לה תבא ומייתין לשפא גמא וקא
 לה להוה טקב מתבא גמא ופסקין לה לביטא לטעב

והמים הם מים לקטן אבל גדול כיון דיהיב דעתא על אישות תתק
ולא מנסה וכן הילכתא **בבבבב** שאילתא דא שט אחים דמיתחו מעתה
וצדק ליתגה חייב אחיו לנס אתאשתו כדכתיב כי ישבו אחים ואילתא
לה לצינתי חלץ לה דעת וחלצה נעלי כולה צדק צדק ייל
מן דאמר לא חלצה ושקלה כי דייקא לברכה ואחתי
ואחתי יצאה וחלצה מי שגד חלצה אילתא מי אמר וחלצה נעלי אמר
דחמלא מדישתי איך או דילתא חלצה מכל מקום ואם בעל כדכתיב
אם תמס לומר בעל כדכתיב לחלצה מיהו חלצה מעט
מלוי חייב דמי שאם לו חלץ על מעת שמתן לך מאתם זה אי נמי
חלץ לה ובכך אמר כנסה מלוי מי אמר כיון דעל טעם היל לא הוי א
חלצה או דילתא כיון דמדישתי קא עבד אע"ג דמעט היל הוי
חלצה או דילתא כי שאת דבענן לדישתי מלוי מע דבס וקדחו
לה הן ולא שפוח ודכתיב דברים המהגשם לו שאם הוא יל והילת
זקנה או הוא זקן והיל יצא אומדן לו לך יצא כמעטק וא תבט
קטנה לבצור אמר דכ יתו ל כעטת חלצה קדיו וקדיו חלצה
והקדיו וקדיו משיטו דהשן כד האקא מעטעל דק דיונה חלצה
לבק יקר או דקדיו לחלצה מה שעשה עשוי אמר אמי כי מקדו
לה ליקדיו לא חלצה לקדמה בחייל וימש ולקדיו נמי לילה ולא
אבה יצא בחייל וימש דבא אמר כל אסוק יוציא ליתל כה דכ
אמי אשכחיה לב כהיל דקא מדעש ולקדיו להווי איהמל לן
כה יצא בחייל וימש אמר לה והא אמר דבא כל אסוק יוציא
לן כה מדא אמר לה מודה דבא בלא אבה יצא אמר דבא צדיק
למחור דקא יצמה דכל לעט דקקטס וירקא אכלה בעט
דיו צדיקה שחזור ומדיק דכל וירקא מתמט שגעה ולא מתמט
דחור פשיטא הוא אדוק והוא גזא אינה צדיקה שחזור ומדיק
הוא נקן והוא אינה צדיקה שחזור ומדיק תנו דפן היצמה ל
חלוק וזה התבטע עי שיהי לה שפעה תבטעם בעלמא יצמה

מעבדא ועממא פוגע בשות אחיו לא מיהלך מחלוק אלא לא ירחמון
 אלא אם לא יחשך האיש לא חפץ יקח וכל השלה לזכור עלה לזכור
 וכל שאינו עלה לזכור אינו עלה לזכור מעשה בזה אחר שצא לעו
 ו יום אלא לו מהו לחלוק צורך שלשה חרשים קרא עלה השפך
 הוא אם לא יחשך האיש לא חפץ יקח ושאר כל הנשים לו ינשא
 ולא יתארס עי שיהו להן שלשה חרשים מלי טעמא אלא רב יהודה
 אמר שמואל דאמר קרא להיות כל להם ולשרעך אחרך מהו אחרך ל
 לרביתין בין ורעו לרע אחר אי בשיתמלא גזירה שמואל יוצא אחרת
 אי כמי שמואל יוצא אחרת אחיו מלאמו ושמואל ינשא אחרות מאביו ושמואל
 יפגור יבטל שמואל נשמואל יוצא עבדים לזכרות לשכך גזירה שמואל
 שותבירה לא תינשא עי שיהו לה שלשה חרשים בשלמה לזכור
 בלחמך לא גזירה מלי טעמא לך שולח יוצא עבדים לזכרות ולבה
 ל שלמה בשלמה שני חרשים לו דהיינו ספקא לא המעט חורש אחר
 ותינשא ולחיו אי בתמנא ילדה ב תמנא לחיי ולזו מורי נא בר
 תשעה דראשון הוא אי בשעה ילדה ואי לאחרון הוא ואי דראשון בר
 תשעה הוא ולא חיי אפי חדש נמי ספקא הוא מלי טעמא דילתה לא
 היה מעבדא מלא שון נשחיו חד ירחא גב אחרון והדר אישעך והאי
 בר בשעה לאחרון הוא ותמנא שני חרשים ומחצה ותנשא ואי בא
 בשיתא ופלגה ילדה האי בר תשעה דראשון הוא אי בלחצה וכלה
 ילדה האי בר שבעה דראשון הוא אמרי הלך נמי ספקא הוא בי ילי
 נמי בשיתא ופלגה אומר לאחרון הוא דאם מה זוגא אפי לבה
 דאם יולדת לנשיא אינה יולדת למקומושן שך ניהי לתקנותיה
 ולית לבית דין ולבדוקה אלא כב ספרא לבי שאין צורך לנישוא
 שמואל יתנו עב בשלש ולבדוקה כ מספא מחלוק על נשואיה
 שלשה חרשים ואי נמי מעבדא מלא שון תנשא אלא חק לא ישי
 אדם מעבדות חבירו ומיטקת חבירו גזירה שמואל יעשה עברה סתם
 אי הכי אפי דידה נמי לא אי מלאן דאם מעמשת במוראי בנחין

ער בקר הוה דמחייב מכלל ואילך לא תש דתנא ממטאנע שר
 לא תלך יודע את שער בדר נחל תל
 חייב לא בוקר למען בלבו מין ואילך מלי את רב שר משום כל
 משנה את רב יוסף מלי קריה א תמנע לרעך לך נסוב ומחר חזן וס
 מילב ודיה כי תבוא שאילתא לאיל גברא חזיל למייתר
 הים חסיר לה לביתוהו למיני לגברא לשלש ער
 לאת אפי' חד סהדא ואזל דמית או דקטלה וק גברא דטבע במי
 שאין להן סוף אשמו חסרה ש' דאת חד סהדא ואזל דקטני' ק' מני' ס'
 שר ויהי חזק אכל מים שיש להן סוף ושתי מן דחזיה שיער דנשך
 שאמתי' מותבת יהי' שנהו מים שיש להן סוף חז' אפי' כגון דקחי' בחד
 גורא וחזי להו בלבע גורא לאי' סלקן לה ברע' גורא ממי' אכל גורא כ'
 דקאס בחזי גורא לא חזי להו הפו מים שאין להן סוף ולענן עבות 11
 אפי' ערות אחר ואפי' ער מפי ער מפי אשכ' ואפי' אשכ' מפי אשחולת'
 עבר' אפי' אשכ' ופ' אס היה נעטין לוי ואס היה גי' מסוח לבי תומ'
 כותר ומעדין לחור הכר ולחור הלבע ומשיאין בבת קול' חז' דא' צר
 שומע' תש' בית שמו חז' און מעשיאין עלב' בת קול' ופית הל' חז' מוכרין
 מעשיאין על' ש' בת קול' ויהלבע כדברי בית הלל הי' דאמ' בת קול'
 כדתין מעשה בלוי' אחר שעגרי בראש הכר ואז' איש' סלג' בן איש
 סלג' מת' והלבו ולא מצינו עס איש' והשואו חכמים את אשתו' ושון
 מעשה בראש אחר בצלעין שאמ' איש' סלג' מעקוס סלג' נשט' נרש'
 נמת' והלבו ולא הכריחו והשואו חכמים את אשמו' ולא חיישין לש'
 ולא חיישין לנדה דילמא קא מיבעיא לקיבלוק' ברס צרי'
 בן גי' ונמסר פשיטא דכל הי' דקא מכוון
 לאסחורי' בצ' דינא לא תבע' לך יולאי אפי' כדתין ובג' אסחורי'
 מרעין אסור כ' תבע' לך מעשי' לבי תומ' מלי' מל' אפי' ערות
 קא' ואפי' דו' דילמא הי' מוכרין דקא מכוון ואז' בצ' דינא עכוני'
 לבי' דמית גברא אכל תפא' דמס' לוי' תומ' צר' דילמא

מאד תא דמשא אבא איש צדיק חומר מעשה ביש וכו' שהיו מהלכין
ברוך בחייתו היה אומר הוי על איש פלג יהודי שמע וקברתו וכו'
מעשה לפני חכמים והשיאו אשתו על שו וכן הילכת **אתם נצבים**
שאינכם ומחייבין דבית יש לשיוול בק צמח
ואם רב חמץ בר חנה מאי דעת אחרי י' ילבו וכו' בן גיל נכס
ואמר רבנן ר' גמא דאיל ושייל בק צמח ואם רב חמץ בר חנה
שקיל חד מן שבתין מן צעריה הילכך מחייב למיזל ולשיוול ביה זב
איל לא ליזיל לחודיה לא ביה אחייל ומנחם דאם בן גיל נמי מחייב
דמי רב יוסף והורשת רבן והורשת רבן זה בית מיידי את הדיר
זו גמירת חסדים מאי היא הוצאת המזון והכנסת הכלה אשורילט
זה ביקור חולים ביה זו קבורה ואם המעשה זה הדין אשר ישעו לט
לפנים כעשורת הדין אב מר אטולא אשר ילכו מן ביקור חולים היינו
גמילות חסדים לא לחי אש בין גיל נמי וכל מלך ויחיל ומשחיל בעמיה
שעול מדינה שלמהם דאם רב יהודי אב רב כל מן שהיה הולך ומתקד
את החולה שעול מדינה שלמהם שנ אשרי מעבד א דט ואם דלא
חולה שנ ויאמר לוי מדוע אמה כסה דל מן המלך ואין דשה לא שלמהם
שנ וגם דשעלום דשה ועט מאי דכל מן דמשחיל בק צמח דמי כון
דקא יהי ליה חיי כהן דל חלבו חלש ולית אינטש דשחיל ביה
מכבדו רב כהנא חלבו חלש ולית אינטש דשחיל ליה ולא כן היה
מעשה בתלמודיו של עקיבא שנטה למות כנס' ד עקיבא וירש
דל מן שאינו מבקר את החולה דל נוסח את נשמתו ומנו דרר
אחיל מעשחיל וחלש ליה בצעריה בש עליה דחמט דמי וכו'
אחיל ומשחיל בש עליה דחמט בלבוה דלמנות מאי טעמא
דמי דמנחם מעשה ומיכשעש מעשה והילכך לא בש דחמט עליה
שחיל לשיוול ביה לא ליתב לא אשחיל ולא אמרבותא דאמר רבן
יהי רב תכנס לבקר את החולה לא ישב לא גב מיטה ולא יכל
בן חסד לא למש וכו' וכו' קדקע דמי נהי אכילתו למעלה ומעלה

ממלך המות של רבנו שכן חזק למען מר יהושע בן לוי שחמש ה
דברים צווה ממלך המות אינו לו חזק לא תעבור בשומע הדרך בתי
דבר וא תשמר בפני נשים בשעה שהן חוזרות מאחורי הכת שיש
לו רשות לחבל ומקיד את פניהם וחרב עלושה בדי ופחמנה
את החולה א תשב לא מאשמו ואלא במרגלותי ולא על הכר
ולא על הכסא לא על הארץ רגלי משע נשם שכינה במרגלותי
ואני במרגלותי וחרב שלוה בדי וא תפטר בטחי אשת איש ולא
במקוטות בכל צבועין ולא בתשמיש בהמה חיה ויוק ולא בבגדי
צבועין בכל אשה נכרה ובשלה עבד לך בכל הני זהיר ובכל דא
ואת ישרך ימים מועט שכלב א מסתכל בכל דאך שכל צבועין
שנים וכן שאר את החולה שוב אין לו חיים ושמו את למעלה
וחרב עלושה בדי נטפה שלמה תלויה בד ומעפת מחרב לפי
שלחלה מיד ממנה מת ממנה מסריח ממנה שני מנחיקות ומתן
ששכינה למעלה ממנו שכן יי יסעיד על ערש דני ומתן שכן
המות מרגלו פזן בדמעב עבדי ומתה נמי חייב אישע לשלוח
לבד וחולה שנים ומחול שנים דאם ל יומי בד אבין אין מצפין
לאחורא ממנו ולא חול השן חול משם משם דמיצריך חול
השן דקשי לבו דיבולא דתנא אהל דב יהודי יצור קשה לעינים
דרם צריך בשבת וזהו לשלוח צד צדא מן אהל כון
ואחיל וחילי לא צביה חלשא דשפה קא עקר
שכנא דשפתא ורחמנא חול וקראת לשבת עובד ואמר חו חילא
כין דאחור מר דל וקא דאחיל ומשאלו צד צדא דמי כעלן דקא יי
ליה חיי ויהלכך ששר דמי תא דמנא ל שגשג בן לער
חין חידון את המזכרוב בשבת ובית הלל מתחין זקול
רבית הלל בבולו דמנחין **דאחיל** שחיל
דאלו וקא דמיצריך ליה צד מחיב
למחילה דמנעל חור דכא ימים המצוי יא מדיד בשבת

שרי למימחלה בשבת דכל נצום ונצום לאי היה כח צום הזה אמרן
 בשבתא לא השתא דכל נצום אפי' בשבת ואפי' פרישת מילה דתחא שבת
 ואפי' לאו דהא בר רב יוחנן אמר רב לא שנתה פרישת מילה לאמריהם
 אצטו וממנן דפרישת מילה דתחא שבת דכל נצום היהא אמר ר' ל
 יהושע וקניס וחיילת מילה לפרישת מילה מה תחילת מילה וחייל
 את שבת אף שפ מילה דתחא שבת ואמר רבין יתקין דמבוא וזמנא
 למימחלה ואת' שבת אישיתא לא מהלכין לה לא נעריין לה בדר נשכין
 לה אישיתא שבתא וזמנן והדר מהלכין לה לאו ששם חלצתו חמה
 נותקן לו כל ששעה להצריכו איש ויהא תאז לו דה יום הבאותו שו"ס
 הולדו מאי לאו מה יום הולדו מקצת היום בכולו אף יום הבאותו מקצת
 היום בכולו לא יום הבאותו כיום הולדו יום הולדו שבת מן המצין מיהא
 עדין יום הבאותו דאילו יום הולדו מקצת היום בכולו לא יום הבאותו
 כיום הולדו יום הולדו שבת מן המצין מהו עדין יום הבאותו דאילו
 יום הולדו מקצת היום בכולו ואילו יום הבאותו מנעת לשבת וכו' קא' אמר
 מילה דתחא שבת הט מל' בומה לא דתחא **ברם צריך קטן**
 המסכרכל בצער צריך למעלה שש מלכות העין
 אילן מי אמר הימל לבס כל וקאי בעי מהול או דילמא כן ולא משחי
 מיהא בליל מהול דמי' אמר ר' כן קטן רבין צמק טהצבור שדני בצע
 יחיד המדיש מן שט מלכות שרית המלך אותו מעותין דיהן עליו
 ואומריין לו שלט בשמים כן הצבור לו יאה צמחצ צבור לו יאה אור
 צבור בצע ויאמר אלהי אורל ואמנה יעלום עלך ונאש ואם שעה
 ק' וכלי הכה אומר המה יעלומך וכל אחריו ונגלה באור עי' לאן
 מ' ב' בושים במדינת כושם מל' הן אומר אותו אקחה יין ווסתין
 שדר וכל מה דת אחריו הצריך אצד ואין אצד שם עליו ואף צבור
 ומוד חיצ לצעורעצט עם הצבור שכן מעט במעשה לבטו שציער
 צבור עם י' ש' וירי משה כבדים וכל לא היה לו למשה בראובן
 שבתא לא אחר המלך וי' ש' צעור אף אש אלא בשב' המלך

[illegible]

שופך דמים מחל לך שהיית כזה והולכת אדם מנח יצו עשה מנח
 שצוהי הכן נמי איך נעבדך אית ליה לגתוי שורקלא נער לך
 עז דשכח והדר מאמץ ליה שעה וכשבתך ארץ צדד דשטראמר
 עמוסי ליה עשה מאז טעמך לן קקא נחזי בזה ארץ כחשך לטעמ
 בן אשר אומ הדוה לעמם עשו נחמת בשבת טעמ ל יין ונרתן
 בחושינו ונחז ל טעמ בן דיס עכו וכן תהאצות מלחמה ונח
 דטכס ביום טוב מאז דשרי למעמ בשבתך שרי למעבד ליה ביום
 טוב דתן איך בן זס טוב לשבתך ארץ נחש בלד ודטכס ביום
 טוב ראשון ונחז ליה דלח נור עד דלמחר טרדינן ומיתנן גויס
 יקדינן ליה ואלה אית גויס אחר למקבלי ביום טוב ראשון ואעגדסר
 שבתך דטכס ביום טוב שיע ולא שיעת גויס לדיעצק
 ביום יש מי אמר בבז הדניות עבין נשי או דילתס אייל

שרית ליה סבין יוסטוב בחול דמי ואת לקול יוס טוב ואסיר
 תש לאח רבא רמ ביום טוב ראשון יתעסקו בו שגממיס ביום טוב
 שני יתעסקו בו יע וארץ ביום טוב שני שאלאש השנה מה שאין
 כן צדיק והלכת יוס טוב שיע לבד מת בחול דמי לבד דבלי
 למיזן ליה זמיתנה ולמיזט ליה לבשורה ומרמי ליה תבילתן ואי
 גבלין דצה הוא מיעבד ליה ערמץ תעום עז לעב לרס חרף עשמו

סליקו שאילתות שלכל פרשיות
 ברחמי דשמיא נתחיל שאילתות של
 כל המועדים בעזרת שדי לעב פסח

שאילתא דמחובן דבית יש לבשרי חמירין בסוף ארבע ששן דמי
 דירחא דששן דבת שבעת ימים מילד ולכלל אך ביום הרביעי

ליה ואם לדי איסורי קתע מחדת לעול את בט מעמי כמה דלס מורי
 לא מצא שחית פסחיה תענין לי משום פסחיה או בשעת אימון בזמן
 הזה או בשעת אימון כי לא מרינן דהוה ליה כייס עיניה דלסו בר מילא
 הוה וישמנהיה לפסחיה והשולן שיש ליה להסר מן החיים טל במתקם
 שפך נשפוזת דילמא עד דלזיל ואם הוה סכסך אמור רבנן יצטו
 בלבו ולשבות בשבתות הדשנות דלסו מענה הוה אן הנהא דנשאי ק
 הוה יחור מדר והב מילי כי מבטל מקמי איסורא אצל לבתר איסורא
 לן ברשותה קתי ולא מנע • מבטל לה דלסו • אלוהי משום • יעשה טעמיה
 אינם צדשות של אדם ועשין דבשר כאלו הם צדשות ולא הם צד
 ברשות דבם וחמץ משום נשעת ולקמיה ואילן הדר לבשר מותר
 בפסח דכסל ליהסבא על חמץ דם דבתי ועליהם חבצת וכדי חמץ דלסו על
 טלין עמו בעורה צרם צריך את לעילם או הילכ ומכר בשב
 שעות דרבנן מלך כיון דמאזנייהם ברשותה קתי מצד מצ
 מצטיל ליה כל צדקה ולא הדר לן דילמא כיון דאסוריה רבנן לון ברש
 צדשותיה קתי ולא מצ מצטיל ליה תש דלסו רב בלס אינן רב
 חיה בר יוסף אן רב יוסף דא משום נשעת ולמנעא אינן בדין
 קוד דשית אן חוששין לקידושא מלי שם חייס קוד דשית אן חוש
 לקידושא אן דשכין דלסו למיכר לן עייל בהו מלי איתאן למילי
 די חמנאן ואימא אימנא בנר נאם איסור הנהא דאיתאן הוה אן
 מנאין בשם נשה אלא במתקם קידושין שויה רבנן כי דלסו דידה
 הוה הלא נמי לענין צדקה לן שויה רבנן כי דלסו דידה ולא מנע
 מבטל ליה וכן הלכתא דנש • או שבדין בפסח
 שאילת דמא דבית יע לעיל מנה ומנא
 לפסחא באורבא דארבסר דשפן טבה חומסר דפס ואלו
 את חבצת בלילה הזה • ד הוה בית התקדש קיים הנה אכלנן פסח
 ומנה ומנא דשפן אכלנן מנה ומנא • אן דבא מנה בזמן הו
 מאזנייהם מדר ומרבן מלי טל מנא ומנא דלסו הוה דבא ער

[illegible]

ילמלח קח בזה השם והאי ונתן מצה מצה אי צמירלם לה וחק עינין
 מצה לתתן תא שמוע דתן ר יסר אומר אשע נעניבל בחורתי מצה
 להביל לטב מצה וחורסת ושע תבשילן ואמ ל מלי שח תבשילן
 אמ רב הונן מילקין חרווק אמ רב אסי שח מצה לית דחשלה לבי
 יוחנן בן טרי דאמ אוריז מין יגן דרשן אורי לורבעה עשר
 שאלתה ומה"בין דבית יס למוצא מצה בשח וכד אמל לבי צריך
 למסב מלי טעמל דהוא יומל קח הונן בע חורי דתן אשע עב אשע
 לל אמל עד שוסן איתמר מצה צריך הסבה וכו' לטח מצה אמר
 לל צריך הסבה וכו' לטעבוד הוא יין משעה דרב נחמן צריך הסבה
 ואיתמר משעה דרב חסלל לל צריך הסבה ולל קשיל לל בדי כס
 קע ולי בדי כתי בללי אמר לל בללי קשיל צריך הסבה
 דבהיל ששכל קח הונן בע חורי בתללי לל בעו הסבה כמלי דהוה הוה
 ואמר לל בללי קשיל בתללי בעו הסבה דהוה לל חירות קדמלי לל בעו
 הסבה דאסב עבדים הוה וקח מדין השכלל דאיתמר הכי ואיתמר
 קי הט והכ בעו הסבה פיקוק לל שמוה הסבה הסבה ימן לבו
 שמוה הסבה ולל עולל שמוה יהדים קע לטעט ויבוא ליד תפסכה
 אשה לל בעו הסבה מלי טעמל בללי דירסל דינשי למולל ולי אשק
 חסובה היל צריכה הסבה בן אמל אבו צריך הסבה סתמל וכו'
 לל קי צריכה הסבה לטעט רב מלי הסבה משעה ויקח דרבה
 מצה היל מיטו שילל תא שמוע דאמ אבוי כ הונן בומר
 הוה זבין על בורט בה דר כ איתן לבי רב יוסף אמל לל לל צריכס
 דתן וחורל רב כמולל שמוע וכו' שח הכלל דרס מלי אש
 תלמיד לטעט רבו התם בשיוולל שגרי אשע וכל יומל עבדי לל יקח
 מהו דתמלל הוה לל כולל אורחיה קשע שמוע דקלי לל בעל
 אי נמי לל בעו חבורה צריך הסבה דאמ ל יהושע בן לוי השמ
 נאכל מיה מצה נשכלל מצה יס שמוע מיה צריך הסבה
 היל דאיה וקן או חורל לל מצה אמל מצה בבעמל חורל

שיתן ואכל לה כי לא יתמח ונפיל בן ידי חובצה וזו זית לחמץ
 וזו בקדיון ונשלה נפיק ליה ומחורת לחם ולא נפיק ביה ידי חובצה
 דתנן יוצאין בקדיון השליו ובמבטול שלם נמנע דברי ר' מאיר ור'
 יוחנן אומר יוצאין בקדיון השליו אבל לא במבטול אבל שלם נמנע
 והיה זה ראשית ולא בשלם כי תורתה אינו נעשה מי צעק להדיא
 ולא נדעין תענו מינה לפס מעקר ונפיק בה מעצם מזה ויתנע
 יוצאין במלח נא אי זוחל נא חמץ רב יהודא חמץ נעשה כל שפורק
 ואין תועין נמנעין חמצה ברם צריך חיל היכל ראשית עליו חמץ
 אי נמי באילפס מי מעקר לפס ונפיק ביה ידי חובצה אלא לא
 נהרתיח ולב סוף הדבוק לא תבשי לך דהיינו כי פטור קץ מיבעי
 לך הדבוק ולבסוף הדבוק מי חמץ כי מעצמה קדמה נמנע ולא מעקר
 לפס דכא לאו נפיק נעזים לחמכם או ידלול כיון דלאו בישא בשלה
 חילת מפת ראשית נפיק ביה אי נמי היכל יתענין ברותת והדר
 אחיה נשונה כי לתוס דתנור מי נפיק ביה אי לא מי חמץ כן
 נלחט ברותת משקלא הך נפיק נקיים ונפיקתו דהשתא ולחלום
 הנה' או ידלול כיון ראשית הך קץ מעקר לפס ונפיק ביה' תנן
 דתנן הדוב שכן וקדושתקרינן יחסת המנסח נהמבוגע כולן
 פטורין מן החמץ אלא לאו לפס דתנן וקדו לפס חלת המנסח
 חמץ רב יהודא חמץ שמואל זה חלוטו שלביש בתים ואם חמץ לכן נא
 הלל שלביש ארבע פטורין הן אבל עשאן פטור חייבין וזיתן
 חמץ באילפס נמי חייבין כון דבבבולא ראשית קץ הוי לפס לא הלל
 ששאן בחמץ פטורין והילכתא כל יוחס ואחמץ נמי לענן לחמץ
 יחר על מי חטורא קשתיה לשעוריה עלה ומבדק עלה המערה
 יפלא דרכה ואם נר בר רב חמץ אדם יוצא בו ידי חובצה נפיק
 חמץ נמי לענן חלוט נמי מנחה דעה חלוט אוכלה דעה מנחה
 חלוט היכי דמי אי מנחה הוה לכולה אי לאו מנחה הוה מנחה
 ביה לחם כי קדח ואם לשלם מנחה הוה ולחט כח דחמץ מנחה

לבעול להם אי מקום תלשן יומין קח חזק לחסב לה נחייב לה צמח
דפסחא לה צריך למיכדק והדר מיוז ואי בנן תלשן יומין דאי חייב
לה צמח דפסחא צריך לבעובק והדר מתל דאנן רב יהודא חזק שמואל
המפרש נהיילת בשוילין קורס לפסח שלשים יום אינו צריך לבער
תוך שלשים יום צריך לבער ביום צריך. הני שלשים יום דקאמר
בשמינין דפסח חזק
בשמינין דשני לחזור מי אמר
דשני לחזר בתוך שלשים יום דאז דחל עשה חובל וחשיבן דילוג
אזכ בשעתא דלא איפסוק לבערי אמרו רבנן דל בער והדר לוי כל
אכל קורס שלשים יום לא חיישינן דהא לא חל עשה חובל אכל אין מי
לחזר תוך שלשים יום במאן דלא חל עשה חובל דמי דהא לילא למיחש
דילוגא ושלם לה ואכל לה או דילוגא אין דשני לחזר הוא בתוך שלשים
יום נחייב דחל עשה חובל קורס שלשים יום לא נחייב אכל דשני לחזר
קורס שלשים יום אע"ג דאין דשני לפסח קורס לפסח חייב לבער זמנן
דאזכ בשעתא דלא איפסוק לבערי ואזכ בזה ענין אי מילא דאע"ג דנבטיל
לה נעשה ונאכל לה תש דאזכ בזה השועה חזק בזה חזק וחומות
בדיה ואין דשני לפסח קורס שלשים יום אינו זקוק לבער בלוי
טעמא דחייב לה חייב צמח דפסחא דילוג משכח לה ואוכל לה
ליכא למיחש לה דהא אין דשני לפסח קמי דפסחא הילכך ב נמי
זמנא מבעול לה בטרם תוך שלשים יום אע"ג דאין דשני לפסח
קמי פסחא לא בדיק לה דכשה פרה שניה וק החמור

וחמור שילוג מן הסוס
שאל יצחק
דמחייב
דביתא לבעובק צמחן דילוג חזק
דחלסר דנגהי ארצס לטולק דסכא דכ"ג שבע ימים שאור לא
מתן בבתים ואזכ רב חסדא לטולק מנא מנא מנא ומנא מחיפש
חפוש מנדות וד מדר נר ה' נאנא ארס חופש כל חדרו בען והן
כל מקום שאין מבעשין בו חזק אינו צריך בדיקה ואין חוששין
והא בדיק חלוקה ואזכ כל תיקים לתינוני מלי לתינוני הא דמכז

י

רצון חורי הבית השלשם והתחתונים וכן קיצע וכן הבית וציתא רב
 וצית הששם וכן המגדל ומתבן ורפת שלבקר ולטין ואיש ואוצרות
 שמוך ואוצרות יין ואוצרות תבואה כולן אין צריכות בדיוקה רב
 שמועך בן גמליה אומן מטה חוטמת בתוך הבית וענש ואנשם ממשקין
 החמה אין אחריה צריכין בדיוקה אוצרות יין אין צריכין בדיוקה
 והתטף אוצרות יין צריכין בדיוקה אוצרות צן אין אוצרין בדיוקה
 דתם כהן רביון לה יכל זמנן רבדי עקף חיל עיני לקרובי חמדה
 ונמנה לה לאומניה דתם ומישתל אצרות שמוך אין צריכות בדיוקה
 אלה לשמוך יש קבע לה כלה מאי דבעי מעיקרא מקריב ומעית יין
 אין קבע לשמיה מימלך בפשדמה וקאים מעית תע ל חמיה עש
 אצרות סודי רבב אצרות יין בארץ ישרא' עמספתם מקן מאי עמספת מקריבין
 ביה מין דבסדה כי נשם צריכין בדיוקה והשם לא צריך לא קטין קא צריכיה
 בזמני רבביו קאים להו קריעותם מעיקרא מקריב מאי דמספגין צמטתם סו
 מעיקרא מקריב ואצרות גמליה מקריב ומעית יין קא צריכין בדיוקה מעט
 שהעבין מעית יין ואם רבא אכסדה לאוהא צמקת אלא רב ספא ב
 תמרי ובי עבי צריכ בדיוקה רבדי דקא חש מיתבטן לה עבי וצו
 דקא אכיל דע עקף תמרי וזמנן דנשל מינה גדיעתא בעבי ונשל
 אומנא משה בני תמרי אלא רבא בר בר חנה בי מלחא ובי קירא אר
 צריכין בדיוקה קא מיל לאין חוטטין שמה גדה חולבה ולא שוקלת
 ועלת להא חבל חוטט שוקלת ועלת צריכ בדיוקה אי ומי סוד
 בדיוקה לביתא ושיר למיל עז אדע טעין וחזק עבד לאתא שר
 ועל לביתא צריך למעבד חש לאססח פירורין לאיכא למימ
 הע פירורין יהיה ריפתא אינון אפי הכי צריך למיבדן לאומניה
 מעט טכס וכדי צידו ונשם אחיו ונעטל פירורין אינו צריך
 בדיוקה שדרכו שלטנוק לער עבד נשם וכדי צפון ונשם אחיו
 ומיטל פירורין צריכין בדיוקה שאין דרכו שלטנוק לער אינו
 רחוק עבד וחולדה דשקיל ועל בת רבדי דקא צריך למיבדן

מהיו הדב היכל דברק ושיר ריפתה למיכל והשתל ליה מצי
 למידיק להווא אירחול ויהו מחות ביה להווא ריפתה אילת מע אנה
 חיישין דילתן עבר או חוליה לקחו וערך בריקה או דילתן אחר
 רב איהו הוא שיקלה ויהבה לעטא ואינעל מפלג פלגו זה כפן שנה
 בן גמל ורבן לעטא טומאה כי לאי גיל דתקן קורדוס טאבד בעד
 הבית טמא רבן שמעון בן גמל אנה הבית טהור הלבית מלוי. הא
 דתקן מה טומאיר יתנו בצרעה כדי שלא יתא צריך כל אה ורמיב
 כי לא מחות לה בצרעה מי בבי בריקה ולא תקן אין חוששין שולח גור
 חוליה אנה כל שולח תשול חוליה בשבב רב מרי אנה שולח הפח עשר
 ומצא תשע דחיישין שולח עבר נטל ואנע דאילת לעמר הוא טב
 לאחר ושכח חיישין לעבר מחתא מחתא רב מרי אילת דרבן שח
 הילבט שבבן ולא אנה כל מקום ששעה רבן שמעון בן גמל צמטתו
 הילבט ומעילו בהיה אכל בעקלן צריך לאחיותיה בצרעה ואילת
 אשכחיה צריך לעבדק אחרין וכן הילבט דרש טחט מליה מיה
 במקום אחר כסו אחר לבין. שאילתן ואסיר לבין לה
 יש לעיל חמילא בומל רפסחא ומלן ואילת לה קאי בדרה דכח
 כי כל אוכל מחמית ומרעה וכי היט ואסיר באילת הכי אסיר בהמא
 דכח חקיקה מלחמין בפסח. שט לא יאכל חמין לא יתא בו היתר אילת
 וחמין שלגוי שעבר עליו הפסח מעת ליש בהמא ושלגוי אסור ושלגוי
 שעבר עליו הפסח אפי' באילת כמי שרי. והוא דקנה בהמא משום
 דיש כי הא לאה רבא כי הניח ב רב חמין כי הו עקין שצעה יומין
 דמיחמין אנה איתו לי חמילא מבט חילת ולם מיעטא חמין גמר לאסיר
 ולא אפי' שאור נמי אסיר ורבן חמין דילבט למקום שיה או הנה ליה
 אחר אם יש שם שיה בו עקחמין אסור אם אין שם שיה בו
 משהחמין את רב אברהם אם ריש לקיש כדי שילך אדם ממנו
 כבוד לעבדיה מל וסאור נמי אסור אסור בהמא דחמין דתקן שיה
 שיה ודאכלת המור. סידוק ישרף ואוכלו חייב ברה איהו וסאור

חיה דהא כל איסורין שבתיה על ידי שרוב נעמי מיסר אסורי דתתן קדוה
שביטל זה בשר לאיביטיל חלב ואם בשל בעתן טעם זה מיל מין ב
בעליות מנין חבל כעין בעיניו ולא איפשר לעולם בעמלן בשמים
לאכל דלא אור דבין בעתן טעם ואמר דבין דתתלעני ויין כסך אחמירו
רבין טעם מכל איסורין בעל דתתן לאיסורין שפועל לנן בעיניו בעתן
טעם חוץ מעל ויין כסך דבמיניו בעמלן בשמים בעיניו בעתן טעם
וין כסך מעל חמור ויין כסך מנא חמורא דלא ככל דתתלעני כן איסורו
ברם צריך חמץ כי שבת בהימולח שישריה בעמלן לא

איסורין שבתיה נכנסין לה ולא אסורי בעמלן
אין יעלה לבטל ויין כסך נכנסין לה דהא חמור איסוריה דקאים עלה
בכל יראה וכל ימנא אם תמנא לנן בעיניו בעמלן אסור שאור חמין
למך שעת חמין כמכל ויין כסך דמי דאסורי בעמלן וכלא בעיניו
מלי מי אחמירו בה דבין טעם מעל ויין כסך משום לאסור כל יראה
וכל ימנא חילא אם תמנא לנן במנא חמור וקאי עלה בכל יראה וכל
ימנא אחמירו ביה דבין לאחר זמנא בעמלן לא תבעי לך לאשט
לך שפועל לאור חמץ בין לפני זמנא ובין לאחר זמנא אינו שער עליו
כלאן מיסר אסורי דתתן חמץ שלבדי שער עליו תפסח מעור בעמלן
ואוקימונא למחמירין כל שפועל וקתנא בשלש אסורי חמור חמור בהמלח העמל
בעמל על ידי תערובת מלי כיון לאסור לה לשפועל חמץ בעמלן חמור
מארי לה בין בתוך זמנא בין לאחר זמנא אפי' על ידי תערובת נמלחו
דילמא כי מתערבך בעמלן חלב על ידי תערובת לח אם תמנא לנן
על ידי תערובת לח הו' מיל בעמלן בעתן טעם מלי מילתו פלגו
זה רב ושפועל ול יוחנן דלא חמץ במנא בין בעמלן ובין בשל בעיניו אסור
לאחר זמנא בעיניו אסור שלם בעמלן מעור ושפועל אסור חמץ במנא בעיניו
אסור בעמלן ולא גר שלם בעיניו אסור מלי לאחר זמנא בין בעמלן בין שלם
במנא מעור ול יוחנן אסור חמץ במנא בין בעמלן בין בשל בעיניו אסור
בזמן טעם לאחר זמנא בין בעמלן בין שלם בעמלן מעור היכא מלי"ה

ה'ש' הוא רבאחמק באמו בין צמיט ובין שלם צמיט אסור ולת קא יהי
 בזה שיעורא למעלה רבאחמק כדכ' אסור שלם באמו בין צמיט ובין
 שלם צמיט מותר ואינ' באינ' בנותן טעם כל יוחסין ואינ' יוחסין
 מותן באמו בין צמיט בין שלם צמיט אסור בנותן טעם שלם באמו
 בין צמיט בין שלם צמיט מותר ואינ' באינ' בנותן טעם דרש' קינ'

דברים שאינ' יוצא בהן יצי חוסנו בפסח' גדי רחוקים עמי ואינ' בפסח
 וקיימא לן הילכך כל יומי ד' לוי וד' זכריה צעס' ל' ברכיה אמ' כטכסין
 מלכס' צא הקצה על המעדים במצ' סתולה סדר אמת אמת שלם אמת
 כך הוצא עלהן קולעם ואחר כך ירה בהן חצצ' ואחר כך הוצא עלהן
 קולעם למעט ואחר כך הוצא עלהן דרמסיות ואחר כך חבצ' עלהן
 ואחר כך השלך עלהן אצט' בלסמל' ואחר כך השער עלהן כבש' ד'
 כך ירה בהן עטן ואחר כך הוצא הניזול שבתן והרצ' סתולה סדר אמת
 יצאם שכן ויהי כן אמת בין הוצא עלהן קולעם צמירע שכן ותשלחצ'

אמל' יומי בר חבצ' קיימא לן היה קשה להן מן הכל ואחר כך ירה בהם
 חצצ' כש' שכן ויהי חכמ' באים ובבית' ואחר כך הוצא עלהן לבושת
 שרצ' שכן ויהי חכמ' דבר' ואחר כך נתן להם דרמסיות ובר' כד' מלח'

ואחר כך מציא עלהן עטן שחין שכן ויהי שחין אצט' ואחר כך
 השלך עלהן אצט' בלסמל' ביד' שכן ויהי ביד' ואט' מלסמל' ואחר
 כך הוצא עלהן כבש' נש' אצט' שכן כעור ידך על אכץ מלסמל'

ואחר כך חבצ' במלכות חושך שכן ויהי חושך אצט' ואחר כך הוצא
 עלהן הקיז' שחין והרצ' זו מנה בביר' שכן וידך כל בכור במצ' לוי
 חתניה ד' זכריה אמ' באינ' באינ' לוי יחיל' בשחין צד' אמ' ל' לשר

כל צור שבו קרא מלך בצור המריע מדבר וכל צד' חסר באצט' ד'
 ברומי הכת' וצד' כל' לוי צעס' ר' חושך צד' חושך אמ' מ' שחין מל'

הדאשיות הוא ירעבון החסרונים מה צעדים דם אף אדום דם
 שכן ויהי רומעם צמלים וצד' דם ואינ' מה מדרים צד'

אף אדום כן שכן קול' שחין מצי' רח' מל' כש' אדום כן שחין

ל לשור אומר משכין את הנשים מאין
 ישוקה את השדה כנה אף רב הוסיף אם היתה שדה מנוונת מותר
 תנא טמי ה"ל לשור בן יעקב אומר בשאנו משקין הזרעים במועד לא
 אמרו לא בדרשם ששפז מלפני המועד כדי שלא יבשו הזרעים תנא ורע
 שלא שמו מלפני המועד אין משקין אותם במועד ואם היתה שדה
 מנוונת מותרת ואם ואין משקין שדה צריך לבתולה וחלמ מותרין
 בזה ובזה מאי טעם דרבנן לאו אף רבנן לאו דלא חילא פסולא שאע"כ
 חרפא לא לפרא הכן עמי שאע"כ בן חרפא לא פליג תנא רבנן
 מרבצין שדה האילן בשבישת ואין מרבצין שדה הלבן במועד ותנא
 אידך מרבצין מרבצין שדה הלבן בין במועד בין בשבישת לא לאו
 שנוע מיעבד אף ל לשור בן יעקב והא רבנן טמי וצדין את האישיות
 ואת העבדים מאי חישות צדיה שאין לה עשה אף רבה בר שמואל ואין
 רב יימר בר שמואל כמו שכלל תנא י"ה נשא אפ"ר יאסר ת"ר צדין
 את העבדים במועד ומרבין חורי נעלים פ"ד מרבין אונן רבן שמעון
 בן עזאי אומר מביאין עשר מחור זה ונוטין במור זה והן משקין ז' ד'
 את זה אף רב יימר בר שמואל משמאל לאצ"י והו' דמליט מלבי עבדי
 נהר"א אכל לטא תרי עבדי נהר"א עד פרסה ילך ויבית ל יהודי אומר
 משעה האילן כדרכו ומשעה הלבן שלא כדרכו ת"ר כיצד כדרכו כיצד
 שלא כדרכו כדרכו חופר גומא ופירס עליה מנערה שלא כדרכו עשן
 בשער ומנה בקורדוס ומגדיר אדמה עליהן תנא ל לשור בן יעקב
 אומר בשאכנתי צדין אפי' משעה הלבן הסמוכה לשדה האילן שנוא
 יצאו משעה הלבן ויחריבו את שדה האילן ומקדין את הפרס במועד
 ובשבישת כוונת כדרכו תנא עד בצירי נאיו טע' ציט אף רב יוסף
 אפי' בהר"א ודופא אף רב חסדא לא נאנו לא כותל גנה אכלבבא
 חדר כוונת כדרכו לטא ממיעה כותל גנה לרשות הרבים סותר וצ"ל
 כדרכו ואינו דאשנן ציה שאע"כ אילא לאצ"י גנה אין אכלבבא חדר
 שנוא לא ולא אמרו סותר וכונה לבתולה ציה כוונת ואינו סותר אף

אמר רב אשי מתעבין עמי דיקא
צמחי שמקין אי לנפול בביתא חזר צריכה למימר. אמר לון בביתא גבר
ומדמיפא בביתא גבר רישא נני בביתא גבר וקתה דמקדין סתל גבר
כותל גבר הוא דמקדין הוא דחזר צמחי אותה חומת הבית נפול וחזר
ובנה אותה ואם אותה העיר סמוכה למספר סופה ובוהה כדכונ ואינו חושל
בע מינה מרב נחמן צר יצחק מהו למישע שיכילא בנפול דמערבא
אמר לון מלכא רב יוסף הוא מינ היילת דל מלכא יוסף שפיר דמי
כינו דמנפא מי שהיה יכל בצור ואורע בו חבל אז אונס. חולק וגמיון
כדכונ דכרי ד יוסף דילמא הו מיל דמילא לחית צה פסידא חבל שכיח
לון אמר לון שידלח נבי חית צה פסידא לאנא אבי צר טיפ סתנה וישע
כבר תשע סתנה דלם שיע. אמר רב יצחק צר אילן מלון תנא שני
מועד עלא רב יוסף הוא לאנא כביט השתא לאנא רב יצחק צר אילן מלון
תנא שני מועד עלא רב יוסף הוא לאנא צר חסידא הוא אילן יא לאנא
אסור לצבותה חזיתא בחולא דמושלח לא נענעל היילת חזר צמחי שפיר
דמי דיקא אמר מינ רב יוסף אמר צר חסידא היילת מועד נהילבוס
טותי. למאי היילת צר דמי צר צר חסידא מלונא שפיר דמי
למיילת צר מלון. שמואל ב דריש בחולא דמושלח מיל דשכרין
דריש ואחיל כל מיל דשכרין כי דריש מיל דמקדין דריש ואחיל
כל מיל דמקדין. תה טוחנין קמה צמוש לצורך המועד ושלא
לצורך המועד אסור מטיילן שחר צמוש לצורך המועד ושלא לצורך
המועד אסור. קוצצין עניס לצורך המועד ושלא לצורך המועד אסור
ואין משרימין דבר ולמשהי אחר שחר תמרים ואחר שחר שלשעורים
מטיילן אונס צמוש ואעפ שיש לו יין מערים ושמה מן החד יש
הנאי הוא דמנפא חזר משרימין דבר ול יוסף צר הוא אונס משרימין
דבר מוכנים את פירותיו מפי הגזע ושופה פשטנו מן המשרה
דמוש בשביל שלח האדם תנא ובלבד שיפשה בצעשה רב יוסף חזר
לדין דהוא בצורה שחר ארטיה צימלח בחולא דמושלח אמר לדין

והא תפיל ובלבד שיגשש בצעשה אמר לה צעשה רחמי בממילא הוי
 ראי בלילא בש טורח ופריצא מילתא דאיושא טעמי ולשעין שאילתא
 דשאלא נא קדמייתא תג דרב שאלא לנחמד חצולא בחולא דמעשה
 שאל מיה שמוע שמוע ואיקרי אלאו איקרי והאמנא שער אפוד
 ננא למקרי דחטיהא אה איהי אמלא עבא דב אין לו נה יחל הוא
 אי הכי אמלא איקרי שמוע ולא סיומנא קטנה והלכת נשעין שכי
 דחטיא אסור ואם אין לו מה יחל אפי' דחטי ננא שרי וכן הילכת

לשבתא דעצרתא שאלתא

דמחיין דבית יש לקדוש שבתא אדכא דחמשה דבת זכור אדכא
 השבת לקדושא וכדלוי עלהין דכעשהו ביצתו מנחל תל אדכא
 ומאן דלת לה חמשה מקדוש ארי פלג ונשק ירי חמשה דבת זכור
 את יום צרם צריך חילולא דחמשה ולא קדוש בצעשה
 כי מקדוש בנחמי מן נשק ירי חמשה חילולא מן ירי
 דכעשהו אמר דחמשה וכיון ולא קדוש באורחא לית לה בקעתא ירי
 דילתא שבתא אמר דחמשה לא שאל בלילא ולא שאל ביומא אימור
 כן תל וישמע יתרו מה שמועה שמוע ובא ר' יהושע בן לוי צרם
 מלחמת עולא שכן בת בצדו ויתלש יהושע כל עמר המעשה
 אומר מתן תורה שמוע ולא שבשעה שמוע מקדש תורה לית חיה
 קול מולך מסוף השלש וש' סופי ונזעשה כל מלב חמשה
 השלש נעמדו מה יכלהן ואמרו שירה שח ובהיכל טל אומר נכר
 עתקצו כולן והלכו חזק בלשם הרשע אמר לו מה קול ההמן חזר
 שאל הקדש מבין מבל עלט אמר להם שמוע דבר נשעין שאלו
 מבין מבל לשלש שאל אשר נשעין מעבודי נח אמר לו שאל
 שלמים חיו מבין שלש מבין אמר להם שאלו נח חיו מבין ש
 ולא יהיה שר מבין אמר לו ולא כלקול ההמן חזר אמר להם
 חמשה שאלו להקדש בבית גדו שבתא מונחת אצל חמשה

וישבעים וארבעה דורות קודם שברא השם הדין ונתנו לעמו עונות
 לעוון יתן לו לשער ארבע קרישין יס סך שמיצוה שכל יהיה טעמו מלכ
 אומנות ואף רחב היסוד אף לטעמי יהושע כי טעמו אחר אשר הוציא
 יד מאי שאל בתם דבר ולכן היתה גם שער רוח ונחשו שאל הלא דקאמ
 ולכן קמה שער גם רוח דאש ארשנוי נמי לאקשון מלך ידעל תלך אף
 אילך כל שר נבדל שאל כל עלה אף בת עשר טעם היתה כשיצאו יצאו
 ממצרים ויטה ארבעים שנה שהיו יש במצב אחר חמשים שנה נהגו
 נוסדה יחשע אמה יתן מחול בשכר חבל וחלון ופסחים תן על שאל
 דבריו השלם היום על הדין ועל האמת ועל השלם... שכן אף דין
 אמת לאמיתו מלכה עליו הכת מלך מילך כל השלם טול טעם אף כל
 למרמזו רצונו עד זמן מעשה וכמה אף כב שגשג עד חצות אף כב
 חמל מלאי קדוק אילך אף שחבר נער ואריך בצד יאכלו
 אשכריך אף שחבר בן חורין ואריך צד יאכלו תר שבע יאשו
 מאכל לדין אמרת רביעת מאכל טעם והאם כב תתן ארבע שעות
 זמן מעשה לכל הדין לא אומל רביעת מאכל טעם נאכל כל אדם
 חמישים מאכל למעדי חמשים מים וחלך כוח אף למדת אף כב
 מלא לך אומלך אף כלל טעם מירי מעשה אף כלל טעם מירי מעשה
 לית לך אף ל יוחם משום לו יוסי בן זמלך מלך שאלון עקססמ
 התורה מעשה לית לך אף כל אב העין גוי נחמד אב נחמד
 צנים בחור חסד מלך ונתין נחמד וי יוחם ידיה מלך אף נחמד
 אף נפשי נחמד יהוצר אף אמרה נחמד כהנה יהוצר נחמד
 אף יהוצר נחמד נחמד אמרה צד יאמלך תלך מהלך כ י י
 הדין יאמרה נחמד נחמד דל יאמלך טעם מאות נחמד שער
 חיות נחמד לו למעשה שלם מאות נחמד ונחמד לך תעשה נחמד
 ימות חיותה מלחמה ואחריה נחמד עשה נחמד אומלם נחמד
 יאמלך מלאי קדוקה נחמד יורה לכו משה תורה צו מבורא שיה
 יאמלך ויהי סרי הדין והלך אומל שיה מלא יתלך סרי קף אמריק אומל

ולא יהיה לך משי הגבורה שמעו כל דוד והעמיק על אחת עשרה
 שני מזמור לדוד יי מי יגד לאלהך יתב רב גלים קח קציה ליה
 אה מלחן ועבד דב חר מר לא יחלו הא עבד טפי יסוט אה לר
 כ עקיה ולע עתיד ל תגולחו בלילה בשמים הוא דלח לטמא את
 צבאות יטמא לא בשמים לא מי בשם צבאות הוא נמי חרסו
 ולא מי בשם טפי בא יששק והעמיק על שש שני חולק עקידה
 וכל וכת בתרה הוא מרומם יסכן כל מכה והעמיק על שש
 שני הדר לך אדם מה טוב כול בא שמוס והעמיק על אחת שני
 דרשונ ויחיו אה ליה רב תפא לא בן אומלך דרשונ בל התורק
 כול לא בא חזקוק והעמיק על אחת שני ועמיק יסמ עבד צמח
 יחיה ולעטן שחיל דשא קורט ^{תש} דאח דלמי טלת קר
 בליל שבת מקדש והולך כל היום טול וכן הילכת

לראש השנה שחיל צמחיובין דבית

יש לבעתקע בח צומח
 חצונש טכ אעך דמ תקע בחורש שוער וכת והיה צמחך בק רן
 היובל ותקן שוער של השנה שלעל נפשוט כמלח כל יהודי
 דתק ל יהוד אומר בראש השנה תקעין צלילים וביובל צלילים
 הילך שלכריוס עבדין אה רב חסדא הו תלת מיל אושת
 שמייה משחרב בית המקדש שיפיל חצונתא וד נעיד לבית
 תקיעה שלש שברים תרועה ותקיעה לא תקין ל אבהו בקסין
 סימן תשרי תשן תקין תקין השתא הו בל לבעד מקמי
 דמיל מוסר בש לעיקס שלחן ד צבורא חרשנה וכול עלול
 שני ונשקול חצונתא בדיה ונצריך באי אנה אשר קי רשב
 צמחנות וטעם לתקוע שופר ואשר החיינו ונעקע בבא קמלח
 תשן ונתעיה ונתעיה בלא תשן משך ומתעיה ונתעיה צל
 טעמיל תשן ונתעיה ונתעיה ותב ט נחת שלחא צמחנות
 אה מלכות נקדע השלך ולא שיש כ אה זכרונות שופר

תשק ולא עתה כי באת שופרות שנתקע תרין ולא מיתב וכלתקולות
 כשרין ותנא היה קול ענה או רק כשרי וכי יתקע צריך לבדקנהודר
 ליתקע כדתק כל המנוחות בולס מברך שבת שבו לששיתם אשדלית
 לעומר וילגל מנין לזקל שושר יאמז רב חסדא חזק מעבילת אויתמר
 התקע צדק לבווע דעתה בשדעל יתקע לחשקו יצבורא יזי חובס
 ואשג דשקא ובא אדם אחר ולא ידע למותקע שפיר דמי לחשקו יזי
 חובסיה דתנא אהלה בדיה דזי קולא כל הכרסות בולס אשג שית יזי
 חובס מעשין יזי חובס אחרים חזק מברכת הלנס וברכת הויק שחט
 מעשין יזי חובס אחרים ברכס יכריך מהו למר זמן צלה
 השנה ובוס הכשרים כון דמימנא לימשקא קא
 אתו אמז או וילגל כון ולא איהקרו רגלס לז תג שדיו לז יצב
 סבת לקמיה דרב חסדא לבפריה נעשע דיש שיתא ערף עלברא
 אמז ליה רב יצבא עליוה לרעיה דפסה לי בדוכתיה בשביל זמן
 אחת ביהיה ששתל יהבו ליה כסא קרינא ואמז עליה דק והילבסל חסד
 זמן בלזש השנה ובוס הכשרים והלביל רב נחמן יאמר רב נחמן
 זמן אומנו אפי בשנק ליומא דכיפורי שאלביל
 לחיה רינהו קזה לז למיתב בתעבילת
 בעשרה בתשרי ואפי תצפת ואמר לאטעו ובשתייה וברחיה
 ובסיה ובשילת הסעל וצתשמש המנה גדלודיתל מלסלסס
 שנוין כתיב ועשיתם תעט אחד אכול ושתיה ואחר חילצה
 ואחר סוכה ואחר צעילת הסעל נחי צתשמש המנה ומחייבין
 לחתול מלודיתל דת צתשמש לחוט בערד וכי צתשמש מסעין
 והלא אין מעשין לא בעשרה אילא מייכ שמשקין מעשר יוס
 ומסיין מחול על קודש ואין לזל צתשמש דבעין אקדוש
 ואחשוקי ביצאתי מעין דבעין אחר יזי חסיה תל ער שר
 חן לזל בוס הכשרים שבת ויניס טובס מנן תל השבת
 חן יאמק יתקן ומעילת ליה ומאחין ומשקן ליה תל שבת

קודם לשתים בעצמם שיהיו רובין למצות ואין זה הוא המצוה שאמר חנני
מחנכין רב הדין את בני שמונה וכן תשע שנים מתחילין אותן לשער
ורב אמר בן תשע בן עשר במשכן אותן לשעור כל יוחנן אמר השלם
מערבין לתורה בן עשר בן אחת עשרה במשכן אותן לשעור בן
שנים עשרה משלישין אותן מערבין בן שלש עשרה משלישין או רבי
מלאורייתא והילכת כל יוחנן מן שביעין לתוך צבית דגמילא והיה
עוד מחנכין מהו שאעבור ביום וילך בן שמונה רבנא הולך לקרבנות
רבי או לשמונה דברי תורה עבר עשר שלא יוכלו ידו ממתח חלוק
ולחזור מהו שיחזור את רב יוסף בעשר לחזור שלש אחת אומר
לו לחזור אף לבק אינו הולך ואמר למחנכין בתעשרת שנים
עלה למחנכין שש ששנכדיו דומעת עליו ומעטיו יתוב מלאי אמר
שמונה רבני לאושתא דמלך זיקא תנח ר' מאיר על כל עבדות צבא
בצביתא יום הכפורים מבשר חזק משלמה הלויב את חכמיו ומעשר
בביתו של אברהם אבינו והמנהג פנים צמחה אמר הושעבן לו אף
המנהג תלמידי חכמים ול יוחנן אמר אף הרמב"ם את חכמיו פנים
תלמידי חכמים אמר יוסף בן חסד דאן בן תשוב את נשמותם
בתעשרה וכן בתעשרה מתעבין והלא אין מתעבין לא בעשרה לומר
לך כל האוכל ושומה בתעשרה ומתעשרה בעשרה מעבין עליו עליו
התעשרה תשיע עשירי תר שלר מענה בן חסד אתרל עשר בן יין
עמיה ברומי ואמר לו שמונה ארבעה חלקי כסיה נאיה ר' ישמעל
יורגני אמר לו ששנה הן ותעשרת עם כל אחד ואחד הוא יצא עבר
על מצות עשה ועשה תעשה אינו זו מצותנו ששומעין לו
בנינו מן שובו צום סוכות עבר על מצות לא תעשה ועשר
תעשרה תעשרה תולה יום הכפורים הולך ויסודין מערבין שן
וסקרת בשבט פזעם אמר בני שנים לו חילול שמים בלונותו
אין לו כלל בתעשרה לפחות ולא צום הכפורים לבשר ולבשר
במדינת למדין לא כולל תולין ומעשה מערכת ועלמה נאמר אם

אם יכונה העין הזה לבס על תמונתו היט דמי חילש נאמסל אצל אמר
 כגון תלמודי חכמים שהיו מנהגם ארבע אמות בלש תפלה ור יוחנן אמר
 כגון תלמודי חכמים שהיו שומע על המקח בשעה שאין שמו למי
 ובע אדם הוא אורו ואומרו שאל באונס הוא עשה יורב אמר כגון
 תלמודי חכמים דעקיל בשרא מטיבא ולא יהיב ליה דמי לשתר וכך
 נחמך בר רב יוחנן אמר כגון דאמר אינשי שרי לה מריה לילגא
 ורב יומי אמר כגון תל חכמים שחבריו בושץ מחמת שמועתה

ברם צריך חיות ועבודות ומשקות מהו ציתעט צי

הכפורים כי אמר מתעבת ומשלימות אורו
 דילגא משום סכמא אסור וכל ספק נפשות לחקל תש עבודות ומן
 ומשקות מתעבות ומשלימות ביום הכפורים אבל היה אסור להתעט
 על טעמים יום וכן הלכת ליום כפור **ליום כיפור**
 שחילת דמחויבין דבת יש למחב תענית

דטעורי ועבוי נפשו דכך אך צעאור כול ואסור נאטלה
 ובשתייה ובדחיה ובסיכה ובעלגת הסבל ונבטאמיש המטה
 אמר רב תסאן הו חמאץ שבוי דכעב באורייתא והו ניהו צעא
 לחיט אך צעאור סבת שבתן צעב שבתן יהיית לבס לחוקש
ברם צריך יחיל מאן ומעפן אינמי לאיכו לה נישג

מישרי למעפן בג דבא חי ונמי מוכך סודא צעא
 ומעפן חילת אינמי חיל מאן דקא בע למעפן למחלל ואילת חילת
 וקא בע חשק סבית לחוריתא חי נמי למעפן רישתא לנבוקא מעפן
 למימס מפאשה ומחלל חש סכב שקרב חילת מי אמר טעניה דסביל
 מעוס שטאן הוא דאסור והחי כל קא מעפן או דילגא סבילתא
 אסור דחמאץ וכל דהא אסור הו שטאן דאמי שמואל
 סבת שקרב מעור וכן נמי לעפן מן דמעפן דמעפן סביל
 בערלת דא דב יחז עפן כסביל דחוטא אפי נשקציה
 דכל נשק ציקול נה ב דה חוט כריך סודא אדיר ויחז

וכן הילכת **לחצא דמטליא** שאילת דמחויבין דבית יש למית
 גמולתם ומיתב זה יבעז יומי
 דבית דהסכות תעשה לך וכתב בסוכות תאבדו וכמה הני שיערא
 דסוכה דעמך בה ידי חובתיה כדחשא כל שמחוקת לאשו ורובו וטלטל
 כשהר ד אומר עז שיהא בה ארבע אמות על ארבע אמות
צדס צריך הילכת דרבנן או דלמא הילכתא כר
 לומר יחיד ודבס הלכה דרבנן מש הוא
 אם תמנ

שיערא דלאשו וכו' ושלחנו כמה הני תא דרבא פס
 ארבעה ומשהו מעבר בסוכה משום דופן היט פבד לה מוקיס
 לה בפחות משלשה וארבעה ומשהו היא שבעה מלין קא משמע
 לך א' למאן האי קא משמע לך דכל פחות משלשה כלבד דמי
 היא הלכה למעשה ממיס היא לא לא היא קמא ל' לשון דרבנן וא
 עז שיהו בה ארבע אמות על ארבע אמות וקמא הילכת כרס
 דאמ' אפי' כי הוו שבעה פושטי נשק זה אינש ידי חובתיה שבעה

לחצוכה

וכן הילכת **לחצוכה** שאילת דמחויבין דבית יש
 שמיא צעידת דמחויבין להו נסא דבת הלל את י' כל גי'ס
 מלי קאתי הי' כל טק אינו דב' עלבן חסדי ומלח דמתי במוטא
 דאחרתא נסא ליש כגון מעברות היס ומעברות הירק מחייב
 לבדו אפי' עשה פשא נסא לטבותיט במקום הזה ויתו רבנן
 החאה מעברות היס ומעברות הירק ומעברות נחל אכס אכס
 אפי' דבית חורין ואכן שאר שגמלן כגון למטה ואכן שישב
 עליה מנא בששה שיעור מלכותה בעמלן ואשמו שללסט ותומת הי'
 שגמלן במקום כולם החאה אוק' צריך שגמלן החאה ושמה לטב
 במקום מעברות היס דב' ובע' יש הלכי בבואה בתוך היס מעברות
 הירק דב' ובע' יש הלכי בבואה בתוך היס מעברות הירק דב'

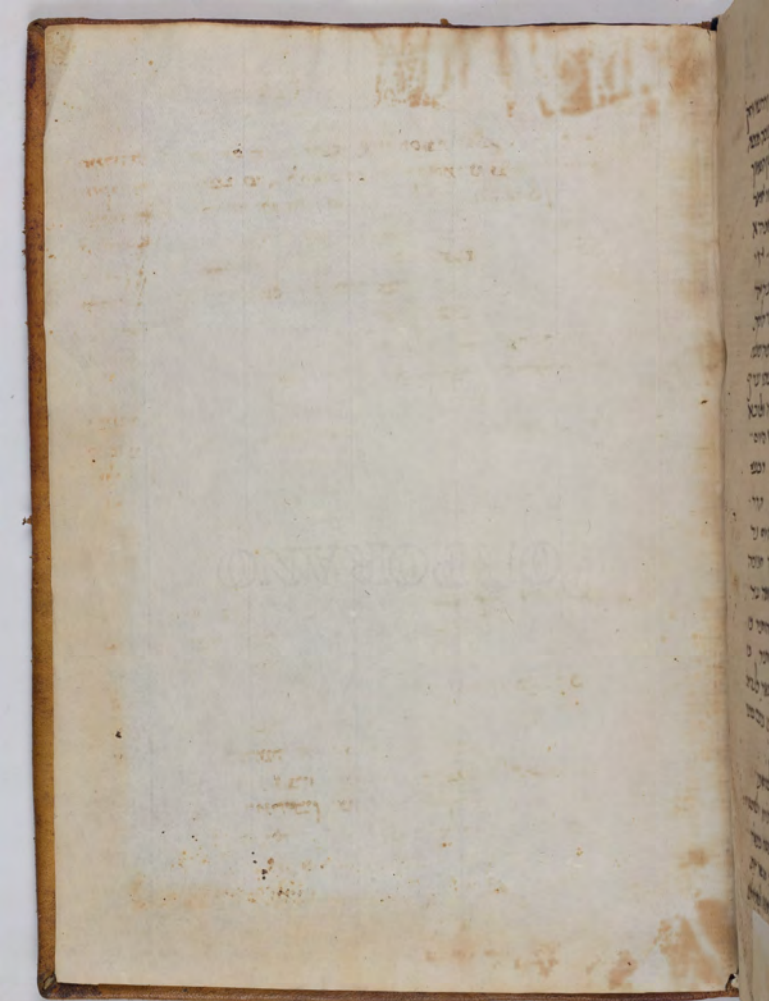
והעברות
 נחל צדון

דכת על כן יאמר בשם מלכותו יי' תנח את והב שט מעור
 היו והיו מהלך בשם מלכות יי' איבון אימוריין עבדוה עקרתו ויתנו
 בהן אמרי טון לאתי יי' לעיניו נשקן שליחו וקטלין יתהן ואיבון
 לז' הון ידעין לארסות מסב קציהו דייס והוה מוכך טורי מקטתו
 טון לאתל ארסות אירבוק טורי בדי הדרי וקטלמה ודרי דמייחו
 לטח ארסן כ' אתו את והב תלמי ^{לפי} לטח ואמח שיהי היט דכת
 ואמר הנחלם ואכנ אל גבש' לחו אבש גבש' תנח ארסות שער
 על גב איס וידרו על גב איס זה מטה שן ויכש כפול ה' ויחדלו
 הקולות ידרו על גב איס זה יהושע שן ויהי בטעם מעי יי' ד
 במורד בותחורין ויי' הנשקן עליהן ארסות גולות מן השמים ויאמ
 ר' יוחנן ארסות איס איס' הניב הלן גם איס מטה וכת החתית
 לך את יהושע בן טון איס' חבן שזכין עב מלך הנשקן למטה גמול
 חבן גמול' דמטה יי' שמה הני שמה שרפי חבן איס' ואי שקר טוסא צו
 בילתן פרסי ואי שדייה שליחו ואי קטלמה חל שיק טוסא צו שלמה
 פרסי ואותיה איסיה אית קב' קומט וקבזה שקב ונחל ליה על
 על זאריה צע למי שלמה משכו לה שיי' להלן ושיט להלן ולי
 הוה מיז למי שלמה הייט דכת שיי' רשעם שברות ל' טקרי שר
 לא שריבצתה מטה כמה הוה בר ששן חמין ושקל טוסא צו ששן
 חמין וששן ששן חמין ומחיות לקרסול וקטל' חבן שיעב עלה
 מטה בשעה שששן מלחמה בעמל' דכת ידרי מטה כצדים ויקחו
 חבן בעמל' כולתו כסא לא ישתו שלטו טרענותא היי' דכת ונבט
 אשתו מאדדיו הכי קאמ' על לט' ועל אשתו מוכרין טתים על אשתו
 חמין ברק דיי' האמת' ועל לט' חמין ברק חמין ד' דצדיקים לחמין
 יוחנן חב' בעמל' כעסו שלמה קב' וכת את הדצדיקים שן ויהי כס'
 להיס את עדי הכבד וילד לים את אברהם חומות ידיו ושעל
 בעקומן דכת וירב העם ויתקע בשופר' וכי מעי להו יוחנן
 לאיתרביט להו נפא לט' כון חמיה ופריס מחיוב לצדיק חמין

אשר עשה נסים ללבושנו בזמן הזה חנוכה על שנקרא צדקים על
מילה שג' נחמיה יתרו ברוך יי' וכתב בזה יום יום ומחייבין לנענה
הלל ביומי חנוכה לאמר ויחזק מעט ל' שמעון בן יהונתן שמחה
עצור ימים בעת יחיד ^{ובלילה אחד} וימר בזה את ההלל ואלו הן שמעון ימי החג
שמחות ימי חנוכה ויום טוב הראשון שלפסח ויום טוב של עצרת ויום
עשרים וארבע יום ואלו הן חמשת ימי החג ושמחות ימי חנוכה ושם
ימים טובים שלפסח ושם ימים טובים שלעצרת ומחייבין להלל קי
שירא דחנוכה תמונה ויום טוב עילי יום חמשה ועשרין בשלש ער
מעשים תמנה יומי ומלך מלך מלך בדרוש ומלך לחי מלך
לברוך לאמר ל' חיה צד אשי אמר כב המלך נר חנוכה צדך לברך
ור' ימיה צד אשל אמר רב נר חנוכה צדך לברך מלך מלך רצו
המלך ביום ראשון מצד שלש והרואה מצד שתים מלך מצד
צדך אשר קדשנו צדנו וצונו להללך נר חנוכה נשעשה נסים
ללבושנו בזמן הזה אשר החייו הרי המלך והרואה אומר אשר
עשה נסים ואשר החייו והיכן עזנו רב חייא אמר מלך תפוד מלך
צד אשר יצו לך ימין ושאל רב חמא צד כב יתקן משל ל
צדך וצד חורף מחייב לאישתעש צדו בעל הבית צד חמשה
והוא שהיה ריוק אבל אם שלש אשר אינו צדך שאנשי מלך קין
בביתו כה הלא לאמר רב טעם אכפנודי חייב בנר חנוכה ואמר
זכא כ' הוינן צד רב הוה משתעש סהרא אוספכר צדקין כ
בבית חייא לך צדכא דקא מלך על כו ביה ומחייב
לחברו בשלחא ואינו חייב לבזר בצדכא המון מלך עשה תת
מלך חנוכה הוא מחייב אכל בפשה דרשות הוא לך חייב כ
בבית וכו' טוב לאמר צדא אמר רב פחורא אמר רב הוה אינו חייב לך
בבית המון ואם צד לחבור מחבור בצדכא האריך רב הוה צד יחיד
אמרנו צד פחורא לחבורי בטוב יעולם אמר לך רבא בתלמודא
חייב בחנוכה אף בצדכא המון בחנוכה יי' צד שבת וראש חדש

ואיתנין בחנוכה כד מנחם דעופת כד עריך לחזקתו על השנים יתכן
 כיון ויתעלה מעומקו שבת ואש חדש הוא ולכן מנחם חנוכה הוא לכן
 עריך ית' דלמאן יוס הוא שנתחייב בארבע תעלות תש' ואח' ר'
 יהושע בן לוי יוס הכשריים שחל להיות בשבת המתעלה תעלה נעלה
 עריך להזכיר שלשום מאי טעמא יוס הוא שנתחייב בדבוע תעלות
 מאי שנה מערכת לאח' דכל יוס טוב שחל להיות בשבת שלש צעור
 חזור לג' התעב עבדת חינו עריך להזכיר שלשם טוב שאלמלא שבת
 אין שלש צעור יורד בעצבת צום טוב וג' שבת הוא ולכן חזבא
 ומשום סנה תקיט רבא אל' הוא חזבא הוא. אי נמי עריך מדרו
 לחזקתו שלחנותה בברכת המזון בשבת תש' ואח' ר' יהושע
 בן לוי יוס הכשריים שחל להיות בשבת המתעלה תעלה נעלה
 עריך להזכיר שלשום מאי טעמא יוס הוא שנתחייב בארבע תעלות
 אי נמי עריך נמי קא אמרין צמחיון עבית ית' לעלותו שכל
 וחנוכה נעמא יומי סתמא יומי ואיתעבוד נשא בההיא לוגא ונש' ^{דמשה}
 דמשה ואיתתא בויכלא יהיה ביה באיער חד יומא וחלוקא נמשה
 נעמא יומי הילק קבש דבן תמא יומי לחלוקי בון שרג' ^ד
 כד למסוגי נשא ומיעבד ליה לחיט' לחיט' יהיה שוקא ^ב
 בתרע בותא מאבאן כי היכי ולחזיה כל עבד ושכ כדמא ^ב
 חנוכה נמשה להנחה על חת' צות מצחין אם היה רד עלבד נמשה
 בחלק הסמוך ל' הדבס ובשעת הסנה נמשה על שולחנו ודון חמי
 רבא ועריך עד אחר לשמור ואי איכל מנחם ל' עריך ואי איכל
 חטוב הוא אע"פ איכל מנחם עריך עד אחד לשמורו ומנחה להנחה
 בעות הסמוך ל' הדבס וקל' מנח ל' פלגו בה רב אחאביד
 דרבא ול' ירמיה מיוספת חד אמר מימין וחד אמר משמאלתא ^ד
 מימין קא סב' כי היכי ולבון תרבי מעורתא בחד בותא עד חטוב
 ומחזיק ומן זאת משמאל קא סב' כי עלבון מנחם מימין ור' חנינ
 משמאל ובעל הבית בעלה מנחם ית' בותאם ^ב

חמדה תורה ושמירתם מצוות ושאיפתם אונותם בלא חסמים וירושון וחק
וחקת ופירשו ושאו סייג לתורה כשימר קץ אמרין עד חטא מצא
להטחו בטוח הסמוך לפתח ואם היה יד בעליה משהו שולח הסמוך
היכל מנה לה פלג זה רב אחא ברבי דרנא ור' יצחק מופט חזאמר
מימינן וחד אמר משמש והלכה בר' ירמיה אלא משמש כדי שיהיה
מחזה כמימינן ^{וי' תנא} ומחזה משמש ובעל חפת בעלת מצויצת ביהם. וי'
נמי עריך היכל לאיכל נבא דחוקא ליה מילתא ולבא בוקיה
לקיומי מנעם עד חטא ונר ביה לשתלה לא כשיעור היסקת
עד אחר הי' משהו עריך כט' אמו בין נעכא דחטא משהו משום
דבעי פרסומי שם הלכך עד חטא עריך אז יליג עד ביה עריך
משום דכל אונות אינן שרצן בביתא לא מנחלתא ליה ולבא
שלים בביתא הילכת מלאי. אי נמי עד ביה וקיוצת היום
אי נמי עד חטא וקיוצת היום הי' משהו עריך תא' נעש
דנא עד ביה ועד חטא הי' משהו עריך ביה נעש. הדר
פענא עד ביה עריך משום שלם ביה עד חטא וקיוצת היום עד
חטא עריך משום פרסומי שם וכן הילכתא. אי נמי עד חטא
מאיות מצוות להלכין כך גזנו רבות משמשקיע חמדה עד
נאסתלק רוב הרגל הסמוך. אי נמי עד חטא נאחותר בו
שוק מזה לעשות בו ערך כל שט רבות עד חטא נאחותר בו
אזן ביום ראשון מעסיק עליו ומילכין ביום שט וכן נאמר להרע
והכל אם הותיר ביום שמיט עשה לו מרובה נאחותר ביה שמיט
ויקן נאחותר למשה חסור לה שמתמש למענו
עד נעשין ונמנא בית ונמי דחטא המנה ללא למיטע
נאחותר דמחיצת דבות יש למקרי במעל תורה ולשמוע
נבא יומא יומא נעשית הילכת פסח בשפח
לכות נעשית מילכתא אז נחזי דכל נחזי משהו ית
ל' עד יצא ומנה שיהו קורין כל אחר וחדו במונו ולמנה

(M)

155
155
155

cm 1 2 3 4 5 6 7

10 11 12

1234
5678
9101112

cm

1

2

3

4

5

6

12

11

10

AHA
GAON

SHE'ILTOT

Y.U.
MS.
1371

שאלות
ו'ב אחא
נאמן

415